

Hắc Đạo Thiên Kim Xuyên Thành Nữ Phụ

Contents

Hắc Đạo Thiên Kim Xuyên Thành Nữ Phụ	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	4
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	8
8. Chương 8	9
9. Chương 9	10
10. Chương 10	12
11. Chương 11	13
12. Chương 12	14
13. Chương 13	15
14. Chương 14	16
15. Chương 15	18
16. Chương 16	19
17. Chương 17	20
18. Chương 18	22
19. Chương 19-20(h)	23
20. Chương 21	24
21. Chương 22(h-3p)	25
22. Chương 23	26
23. Chương 24	27
24. Chương 25	28
25. Chương 26(h)	30
26. Chương 27	30
27. Gtntv	32
28. Chương 28	32
29. Chương 29	33

Hắc Đạo Thiên Kim Xuyên Thành Nữ Phụ

Giới thiệu

Cô từ nhỏ đã bị huấn luyện trở thành người thừa kế của gia tộc hắc đạo. Nhưng cô có sở thích là đeo

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hac-dao-thien-kim-xuyen-thanh-nu-phu>

1. Chương 1

“A... um” sao đầu mình đau vậy ta , mấy giờ rồi nhỉ.

Nhưng cô cố gắng thế nào thì cũng không thể mở mắt ra dk. Tự dung có dòng kí ức hiện ra trong đầu cô.

Giờ thì cô mới biết mình đã xuyên vào nhân vật nữ phụ trong tiểu thuyết tối qua mới đọc.

Nữ phụ tên là CÔ TRƯỜNG NINH, cũng tội nghiệp cô nữ phụ này ba mẹ lấy nhau là vì gia tộc.

Mẹ cô yêu ba cô nhưng ông ta lại không quên dk người tình cũ nên sau khi sinh anh trai cô ra thì ông ta quay lại với bà ta.

Bà ta cũng có thai khi anh cô sinh ra, bà ta cũng sinh con trai. Mẹ cô có thai sinh ra cô và anh trai sinh đôi.

Sau đó bà ta cũng sinh ra thêm đứa con gái chính là nữ chính và là em gái cùng cha khác mẹ của cô.

Ông ta ngày càng ít về nhà, mẹ cô sợ mất đi gia đình nên đã nghỉ làm ở nhà với chồng con nhưng ông ta ngày càng quá đáng đòi ly hôn với mẹ cô.

Bà ta đã gửi những hình ảnh thân mật của 2 người và con cho mẹ cô khiến mẹ cô sinh non em trai cô.

Sau khi ly hôn 4anh em cô và mẹ đã trở về nhà ông ngoại đổi thành họ của mẹ họ CÔ.

Ông ta đã đưa mẹ con đó về nhưng không dk ông nội cô cho phép. Vì việc đó ảnh hưởng đến cả hai gia tộc.

Cô rất ghét nữ chính nên thường xung đột với cô ta. Nhiều người ghét cô vì bị nước mắt nữ chủ lay động. Cô cướp nam chính nhưng không ngờ kết cục hại cả CÔ gia và bị các nam chủ giết chết.

Đó là phần mà cô đã đọc dk trong truyện. Sau khi nhớ lại câu chuyện cô ngủ thêm một giấc nữa.

Lúc tỉnh dậy mở mắt ra cô nhìn thấy ba vị phu nhân đang loay hoay làm việc gì đó.

“Khụ khụ” cô tính mở miệng nói chuyện nhưng lại đau họng nên ho.

Họ nghe thấy tiếng ho và quay lại trên mặt mừng rõ khi thấy cô tỉnh lại.

“Ninh nhi con tỉnh rồi” pn1

“Con có khoe không?” Pn2

Nhiều câu hỏi dk đặt ra khiến cô choáng váng. Cô sợ khi mình mở miệng nói chuyện sẽ làm người khác nghi ngờ vì vậy cô sẽ bắt chước giống trong tiểu thuyết là mất trí nhớ.

“Đây là đâu còn mấy người là ai?” Cô nói chuyện ngây thơ hết sức có thể.

Oành oành câu nói của cô như sấm sét giữa trời quang vây đó.

“Bác sĩ... bác sĩ ơi con của tôi”

“Đừng lo em con bé sẽ không sao đâu” một người khác khuyên nhủ người đang khóc.

Sau một hồi bác sĩ kiểm tra xong đưa ra kết luận bệnh nhân bị mất trí nhớ tạm thời.

“Tất cả đều tại thằng khốn nạn đó và cô ta” sau khi nghe xong cô đã biết hiện giờ mình 12 tuổi.

2. Chương 2

Vì mẹ cô dắt cô về nhà ông ngoại nên cô bỏ chạy đi tìm ba cô nhưng ông ta xua đuổi cô.

Ông ta chưa bao giờ bế anh em cô thế mà lại bế 2 đứa trẻ khác.

Chăm sóc chúng, dỗ dành chúng, cô ghen tị cô nghĩ vì chúng mà ba cô không cần mẹ con cô nữa cho nên cô ra đây con bé kia.

Ai ngờ ông ta thấy thế nên đã xô cô làm cô té đập đầu vào cạnh bàn chảy máu và vô bệnh viện.

Cô hứa với nữ phụ sẽ trả thù gia đình đó và sẽ bảo vệ tốt gia đình này.

Sau một tuần cô ở viện thì cuối cùng cũng dk ra viện về nhà. Cô rất thích ngôi nhà hiện nay của mình kết hợp giữa cổ đại và hiện đại, nhưng không làm mất đi sự uy nghi, trang nghiêm của nó.

Cô cũng rất thích căn phòng hiện nay của mình. Diện mạo thì khỏi chê vì mẹ cô cũng là mỹ nhân hiếm có. Anh hai thì giống ba mặc dù ghét ông ta nhưng cô phải công nhận ông có vẻ đẹp đào hoa khiến nhiều phụ nữ mê đắm.

Hai anh em sinh đôi cô thì có dk vẻ đẹp cả cả bama nên nếu không biết thì khó mà phân biệt dk anh em cô.

Còn em trai cô thì giống mẹ một vẻ đẹp ngây thơ. Nhưng đừng để bộ mặt đó lừa. Đó là bộ mặt ác quỷ đội lốt thiên sứ.

Sau khi ăn tối xong cô kéo anh em mình ra vườn ngồi hỏi chuyện về thế giới này. Vì là người thừa kế hắc đạo nên cô có thói quen phải biết dk hết thông tin thì mới có kế hoạch trả thù chú. Hehe

“Ninh nhị em khỏe chưa” anh hai

“Em phải giữ gìn sức khỏe đó”

anh ba

“Em muốn biết thêm về thế giới này anh kể cho em đi” cô năn nỉ họ kể thêm cho cô biết

“Thôi dk rồi” anh hai

Cô biết là đất nước này là nước Z. Hiện tại cô đang sống ở thủ đô là thành phố A. Thủ đô có 4 gia tộc đứng đầu.

Ghi chú: đây là ngôi nhà hiện tại của cô

Đây chính là căn phòng của cô đúng là màu cô thích. Mỗi căn phòng ở đây đều giống như một căn nhà nhỏ vậy có đầy đủ thiết bị hiện đại, tiên tiến nhất. Có phòng khách, thư phòng, nhà bếp, phòng tắm.....

3. Chương 3

Sau khi nghe kể xong cô biết là đất nước là do 4 gia tộc lãnh đạo theo thứ tự là: NAM CUNG, CỐ, MỘ DUNG, ÂU DUONG.

Gia đình ông ngoại cô xếp thứ hai là Cố gia. Ông có 2 người con trai, mẹ cô là út mà ông bà ngoại già rồi mới có mẹ cô nên bà rất được cưng chiều.

Cô cũng giống mẹ mình nhà chỉ có cô là nữ hài nên ai cũng yêu quý cô hết.

Ba cô là con út của gia tộc trung lưu, khôn thê so sánh được với Cố gia nên mới lấy mẹ cô.

Mẹ cô lúc sinh ra đã có vị hôn thê nhưng bà thích ba cô nên lấy ông ấy. Nhưng lại không ngờ ông ta lấy mẹ cô chỉ vì gia tộc mà không hề yêu thương gì mẹ cô hết.

Sau khi nghe xong anh cô kể thì cô đi tới thư phòng ông ngoại cô.

“Cốc cốc”

“Vào đi” mặc dù ông đã già nhưng giọng nói vẫn rất có lực.

Đẩy cửa ra cô bước vào thì trong đó đã có 2 cậu và mẹ cô.

“Sao vậy con, con không ngủ được hả?” Mẹ cô có giọng nói rất dịu dàng

“Thưa ông, 2 cậu và cả mẹ con có chuyện muôn nói”

“Üm con nói đi”

“Con muốn đi du học” oanh lời nói của cô khiến mọi người choáng váng.

Những tiếng nói hỏi vì sao, ngăn cản vang lên khiến cô nhức hết cả đầu. Nhưng cô luôn nhìn về phía ông cô. Ông không nói gì chỉ nhìn chăm chú vào cô.

“Vì sao?” Đây là câu hỏi ông dành cho cô.

“Con biết mấy người anh con đều có bằng đại học hết rồi cả em con cũng vậy nữa. Con không muốn được mọi người bảo vệ con muốn mạnh mẽ hơn. Hãy cho con 3 năm, nếu không thành công con sẽ trở về” đây là điều cô tự hứa với lòng

“Được ông tin con sẽ làm được” ông cỗ vũ cô. Vì đã được ông cho phép nên mẹ cô và cậu không còn gì để nói hết.

“Nhưng mẹ không muốn con sang đó một mình” mẹ cô ôm cô làm cô cảm động.

Vì ở thế giới kia mẹ cô mất sớm dù ba cô có thương yêu cô cõ nào thì cũng không thể thay thế người mẹ.

Nên cô rất yêu người mẹ hiện nay của mình và tự hứa với lòng sẽ bảo vệ bà thật tốt.

Sáng hôm sau cô thông báo tin này cho cả nhà người lòng thì không nói gì nhưng đám anh em của cô thì làm ầm lên

Vì họ nghĩ cô là con gái cho nên phải được yêu thương, dùm bọc còn những việc nặng nhọc thì để cho họ đến làm. Họ sẽ gánh vác hết cho cô.

4. Chương 4

Cậu cô lo giấy tờ đi du học cho cô, sang đó cô học ở trường Simly do bạn thân của cậu cô làm hiệu trưởng.

Nên cô có thể vào học một cách dễ dàng. Vì khi ở nước nữ phụ học không giỏi nên khi ra nước ngoài vào trường học.

Có rất nhiều bạn học coi khinh cô vì đây là ngôi trường có tiếng dành cho công tử tiểu thư con nhà giàu. Nơi đây cũng là nơi học tập lý tưởng. Vì là người thừa kế nên cô từ nhỏ đã học rất cực khổ nhưng cũng nhờ vì thế mà bây giờ việc học ở đây cũng không làm khó cô.

Sau 3 năm học ở đây không ai là không biết cô. Hôm nay là ngày khai giảng của năm học mới và tuần sau cũng là ngày cô tốt nghiệp với tấm bằng xuất sắc.

Cô học rất nhiều môn như kinh tế, quản trị, thiết kế, y học... Khi nhìn thấy cô ai cũng phải nể phục vì chỉ có 3 năm mà có thể học hết những ngành đó.

“È ai vậy đẹp quá vậy học tỳ” đàn em mới vào trường nhìn thấy cô nén hỏi.

“Àh trong trường này không ai không biết chị ấy cả. Chị ấy chính là VIVIAN CANNES.”

“Woah thì ra là chị ấy, em thường xuyên nghe đến tên chị ấy hôm nay mới được thấy mặt vui quá đi”

“Ủa hôm nay chị ấy tới trường chi vậy ta?”

“Bà không biết hả hôm nay chị ấy thay mặt hiệu trưởng tới chào đón học sinh mới đó”

“Ừ mà tui cũng nghe nói tuần sau chị ấy sẽ tốt nghiệp mà”

“Vậy là hết được gặp chị ấy rồi buồn quá”

Reng reng tiếng chuông vang lên tất cả sinh viên tập trung ở hội trường.

“Xin chào tất cả mọi người xin được giới thiệu tôi là VIVIAN CANNES. Hôm nay tôi xin được thay mặt cho thầy hiệu trưởng, các thầy cô giáo và hội học sinh chào đón các bạn sinh viên mới.”

Tiếng vỗ tay vang lên rầm rộ. Khi đó có người hỏi bạn của mình.

“Sao chị ấy lại nói là hội học sinh ?”

“Cậu không biết sao chị ấy là hội trưởng hội học sinh mà”

” thật không ngờ đó. Ủa mà sao cậu biết thế”

“Vì chị ấy là thần tượng của mình mà mình đã tìm hiểu hết về chị ấy”

Trên sân khấu người ta đang kê thêm bàn ghế lên và giáo viên đi ra ngoài hết.

“Ủa họ làm gì vậy?”

“Họ kê bàn cho hội học sinh lên giao lưu với sinh viên đó” một người đàn anh quay xuống nói cho sinh viên mới biết.

Cô từ trên bục bước xuống dãy ghế ngồi vào chính giữa. Lúc đó từ phía ghế dưới đi lên 3 người trong đó có 2 trai, 1 gái.

”Xin chào bạn tôi là hội học sinh, xin được giới thiệu

Hội trưởng là Vivian Cannes

Hội phó Dannie William

Thư ký Salia William

Thủ quỹ Kevin Lousi.

Hôm nay được sự cho phép của nhà trường chúng tôi đến đây giao lưu với các bạn. Nếu có điều gì thắc mắc thì hỏi” Salia thay mặt cho cả hội

5. Chương 5

“Woa hội học sinh đó khó gặp lắm. Hội phó với thư kí là anh em đó cũng là con hiệu trưởng đó. Còn thủ quỹ là cháu trai của dòng họ Lousi đó đúng đầu trong hắc đạo đó”. Có người nói lớn

“Cho em hỏi anh chị quen nhau lâu không. Tại vì em thấy mọi người thân mật quá”

“Chuyện này thì lúc mới đầu bọn tôi cũng không ưa gì nhau. Nhưng sau đó bọn tôi đánh cuộc với Vivian, bọn tôi thua nên mới thân nhau như vậy nè” Salia

“Hội trưởng em nghe nói chị mới 16t phải không?” N2

“Đúng vậy tôi mới 16t” vivian

“Woa thật không ngờ tin này sốc thật đó” n3

“Đâu có gì đâu mà sốc trường này ai cũng biết” có người sinh viên cũ nói lớn.

“Hội trưởng nghe nói tuần sau hội học sinh tốt nghiệp hả?”

“Ü tuần sau mình tốt nghiệp rồi về nước luôn” vivian

” Vậy chức hội trưởng và hội học sinh sẽ bị bỏ trống hay là bầu người khác lên”

“Chuyện này tôi sẽ để kevin nói cho mọi người” vì sao cô không gọi Dannie mà gọi kevin vì Dannie quá lạnh lùng không thích nói chuyện với người lạ

“Hội học sinh vẫn giữ nguyên như cũ mặc dù bọn này tốt nghiệp nhưng vẫn không thay đổi gì cả. Nếu có chuyện gì thì hãy gửi mail bọn tôi sẽ giải quyết” kevin

“Mọi người có ý kiến gì không?” Dannie lên tiếng thì cả hội trường im lặng hết.

“Không có ” đồng thanh

“Tốt tan đi” nghe xong lời đó mọi người lục đục đứng lên ra về

“Sao không ai có ý kiến gì mà ra về hết vậy” có người không hiểu nên hỏi bạn mình.

“Vì ở trường này hội học sinh đứng đầu hơn cả hiệu trưởng nữa cho nên không ai dám có ý kiến gì hết”

“Cậu dọa họ rồi” kevin vỗ vai Dannie

“Vivian em về nước rồi thì sao mình gặp nhau được” salia khóc lóc.

“Thì mấy anh chị qua đó thăm em nếu rảnh. Với lại mình cũng thường nói chuyện với nhau mà” cô an ủi Salia

Từ khi qua đây Salia đã chăm sóc cho cô rất tốt giống như em gái ruột vậy khiến cô rất cảm động.

“Vậy tối nay mình làm tiệc chia tay ở Qualy đi” kevin đề nghị

Tối đó mọi người đến đông đủ ăn chơi tung bừng đến gần sáng mới nghỉ. Nhận bằng xong cô trở về nước còn Salia thì kế nghiệp chức hiệu trưởng của ba mình.

Dannie thì thừa kế cty của mẹ chuyên về dầu mỏ, quặng. Mặc dù cậu ấy cũng thường làm việc nhưng bây giờ bama họ nghỉ hưu giao hết cho 2 người con.

Còn Kevin cũng phải thừa kế gia tộc. Khi 5t mẹ bị tai nạn giao thông nên đã qua đời. Còn ba thì buồn chán đi du lịch khắp nơi rất ít khi về nhà. Cậu ấy được ông nội dạy dỗ và đào tạo trở thành người thừa kế.

Lúc rảnh cô cũng chạy qua đó học chung vì vậy mà được ông nội kevin nhận làm cháu gái nuôi và em gái nuôi của kevin

6. Chương 6

Cô về nước mà không nói với ai trong nhà vì muốn cho họ bất ngờ.

Tôi nhà cô đang tính chạy xe vào nhưng bị bảo vệ ngăn cản. Chắc ông ta không biết cô.

“Xin hỏi cô kiểm ai?” Bảo vệ

“Tôi là con cháu trong ngôi nhà này. Tôi mới đi du học về và không muốn cho ai trong nhà biết” cô giải thích

“Vậy cô có gì chứng minh thân phận mình không?” Bảo vệ

Cô mang giấy tờ ra cho ông ta kiểm tra. Sau khi kiểm tra xong ông ấy cho cô vào.

Cô không ngờ mình về đúng lúc như vậy vì mọi người đang chuẩn bị ăn cơm.

“Mọi người ơi con về rồi nè” cô la lớn khi vào nhà. Tất cả mọi người chạy ra hỏi thăm cô.

“Ông ngoại, bà ngoại con về rồi” cô chào hỏi tất cả mọi người trong nhà

“Ừm về rồi thì tốt” ông ngoại cô nói còn bà ngoại, 2 mẹ và mẹ cô thì chạy lại ôm cô cứng ngắt.

“Con đói quá có gì ăn không?” Cô không muốn vì chăm lo cho cô mà mọi người lại không ăn cơm như vậy sẽ không tốt cho sức khỏe.

“Ồ vô ăn cơm đi con” mẹ cô đặt tay cô vào phòng ăn.

Ăn cơm xong cô lên phòng nói chuyện với mẹ.

“Sao 3 năm này con không về cũng không gọi điện nữa mẹ lo lắng” mẹ cô ôm cô vào lòng khóc

“Con xin lỗi nhưng con không muốn bị phân tâm. Con muốn hoàn thành nhanh việc học” cô nhẹ giọng an ủi bà.

Nói chuyện với mẹ xong cô vào thư phòng ông ngoại thì đã có 2 cậu ở đó rồi. Cô chào hỏi họ rồi vào ghế ngồi đối diện ông cô.

“Con học xong rồi trở về có dự tính gì hay không?” Ông cô hỏi.

“Hiện giờ thì con chưa có kế hoạch gì cả” cô trả lời thẳng

“Vậy thì đi học chung với cả đám anh con đi” cậu nhỏ đề nghị

“Dạ vậy cũng được ạ” cô thấy đề nghị này rất thú vị.

“Vậy cậu sẽ chuẩn bị hồ sơ cho con tuần sau vào học” cậu lớn

“Dạ được nhưng cậu hãy sử dụng tên tiếng anh của con đi. Con không muốn dùng tên thật”

“Vì sao?” Cậu nhỏ

“Hì hì để chơi cho vui ạ”

“Ok nhưng không được quá phá đê”

“Vậy con về nghỉ đi” ông ngoại

“Vậy con xin phép mọi người ngủ ngon” cô nói xong về phòng ngủ.

Trường mà cô sắp vào học là trường Lam Tư do cậu lớn cô làm hiệu trưởng nên việc chuẩn bị hồ sơ là dễ dàng.

Trường Lam Tư là một trong hai trường có tiếng khắp cả nước chuyên dạy từ mẫu giáo đến 12.

Học ở đây toàn là những học sinh giỏi không kinh tế nghèo hay giàu. Trước khi vào học thì mỗi học sinh phải làm 1 bài test để kiểm tra trình độ của mỗi người.

Từ 50-75 là khu Dhuy hiệu đồng

76-85 là khu C bạc

86-90 là khu B vàng

91-100 là khu A kim cương

Đồng phục khu D

Đồng phục khu C

Đồng phục khu B

Đồng phục khu A

7. Chương 7

Vì phải chờ may đồng phục nên tuần sau cô mới có thể đi học được.

Cô có tất cả 7 người anh em trai

CÔ TRƯỜNG MINH 18t con lớn của cậu cả

CÔ TRƯỜNG HIÊN 18t con lớn cậu nhỏ

CÔ TRƯỜNG HẠO 18t anh hai cô

CÔ TRƯỜNG LIỆT 16t con thứ cậu nhỏ

CÔ TRƯỜNG PHI 16t anh sinh đôi của cô

CÔ TRƯỜNG PHONG 16t con trai thứ cậu lớn

CÔ TRƯỜNG HUY 15t em trai cô

Vì muốn học chung với nhau nên tất cả họ đều học chung một lớp 11A khu A

Sáng hôm sau khi ăn sáng xong đám anh em cô đi học. Cậu cô thì đi làm còn cô mới là tội nghiệp nhất bị bắt đi shopping chung với bà ngoại, 2 mợ và cả mẹ.

Chỉ vì lí do rất đơn giản là họ donh đồ cho vào tủ của cô nhưng trong vali toàn quần thô, khiong có cái váy nào hết.

Họ bảo là cô không giống con gái gì hết thế là cô bị bắt đi mua đồ mới. Còn đống quần áo của cô thì bị quăng vào sọt rác.

Tới khu thương mại do gia đình cô làm chủ. Nó là khu thương mại lớn nhất nước. Tên là khu thương mại Vivi.

Lên tầng cao nhất dành cho phu nhân, tiểu thư nhà giàu. Đây là một khu riêng biệt độc lập riêng biệt không giống những khu khác.

Muốn lên khu này thì cần phải có thẻ vip. Trong thời gian chờ đợi họ đi lựa đồ thì cô ngồi chờ trên ghế sofa.

Cô nhìn về tủ kính đầy kia đang đưa ra một chiếc đầm dạ hội rất đẹp nên cô ra xem thử.

“Xin hỏi cô có cần tôi giúp gì không?” Nhân viên

“Àh tôi thấy chiếc đầm này rất đẹp” cô trả lời

“Dạ cô thật là có thẩm mỹ vì đây là hàng mới về hôm qua. Cô có muốn nó không tôi sẽ mang cho cô thử” nhân viên

“Àh tôi không có mang theo nhiều tiền” cô thử cô nhân viên đó xem cô ta như thế nào.

Cô nhìn thấy một tia khinh miệt xẹt qua trong mắt cô ta.

“Lấy cho tôi chiếc đầm đó” giọng của một người vang lên

”Dạ xin tiểu thư đợi chút ạ

Còn cô không có tiền thì đi nhanh lên. Đúng đây chi cho xui vậy” cô ta dám đuổi cô đi

“Thì ra là người nghèo mà cũng đòi mua đồ ở đây nữa”

“Cậu có nghĩ thấy mùi gì không?”

“Mùi gì?”

“Thì mùi của những người nghèo đó. Haha”

“Chắc cô ta là tình nhân của ông chủ nào đó cho nên mới có thể vào đây ”

Cái cô gái muốn chiếc đầm và bạn cô ta đang sỉ nhục cô là kẻ nghèo hèn.

”Bây giờ tôi mới biết người nghèo không phải là người hay sao. Chẳng lẽ họ không có quyền nhìn ngắm những bộ đồ đẹp mà các cô lại sỉ nhục người ta không ra gì cả.

Còn cô nữa cô là nhân viên thì phải xem khách hàng như thượng đế phải chào đón khách hàng chứ không phải coi khinh họ. Thấy họ không có tiền rồi đuổi đi.

Đó là nhiệm vụ của nhân viên hay sao. Lần sau có ai dám ghe tôi đây mua đồ nữa” cô nói dám người kia xong rồi quay sang nói cô nhân viên kia.

“Chuyện gì ở đây vậy?” Có 5 người đi tới trong đó 4 người là bà cô. Cô nghĩ người còn lại là quản lý tầng này.

”Dạ thưa chị cô gái này không mua đồ mà còn tới phá nữa ạ” cô nhân viên đó quay sang nói với quản lý

“Đúng rồi đó bạn tôi không muốn thấy cô ta ở đây nữa. Nếu không bạn tôi sẽ không tới đây nữa” 1 người trong đám kia nói

“Nếu không muốn thấy con bé thì các người không cần tới đây nữa. Quản lý” mơ cả cô nói

“Dạ phu nhân” cô ta cúi đầu xuống cung kính nói

“Đuối việc ngay cô nhân viên này cho tôi còn có những vih tiểu thư này nếu không muốn tới đây nữa thì lấy lại thẻ của họ đi. Đừng cho họ bước chân vào khu thương mại này nữa” mơ nhỏ

8. Chương 8

“Nè bà kia bà nghĩ mình là ai mà dám đuổi bọn tôi hả?” Cô ta hét lên

“Là nhị phu nhân của Cố gia thế tôi đã có quyền đuổi cô chưa?” Mơ nhỏ

“Cô có nghe chưa quản lý. Tôi khôn ngờ cô lại chọn nhân viên như vậy đó. Tôi không muốn có lần sau nếu không tôi sẽ cho cô về nhà đó” mơ cả

“Dạ tôi xin lỗi thưa phu nhân” quản lý

“Mình về thôi con” bà ngoại cô kéo cô về.

Hết việc mọi người kéo nhau giải tán để lại cô nhân viên hối hận vì mất công việc ở đây thì sẽ không có chỗ nào nhận mình vào hết.

Còn đám kia thì lo sợ vì mình đã đắc tội với CÔ gia nếu như gia đình mà biết được thì sẽ bị đuổi ra khỏi nhà mất

Tại một góc nào đó đã có người nhìn thấy khoe miệng giơ lên nụ cười nhìn xem con mèo nhỏ hết sức thú vị. Mèo nhỏ à nếu có duyên thì chúng ta sẽ còn gặp lại nhau.

Sau khi mua sắm xong thì đi về, cô đã thấy mấy người anh đang ngồi chờ trên sofa rồi.

“Sao hôm nay mọi người về sớm thế?”

“Tại chán quá cho nên cúp học về chơi với em nè” Cố Trường Liệt.

“Mà anh nghe ba nói tuần sau em sẽ đi học chung với bọn này hả?” Cố Trường Phong

“Ừm nhưng em sẽ không lấy tên thật của mình đâu chỉ lấy tên giả thôi”

“Chi vậy chị” em trai cô Cố Trường Huy

“Để phá đó. Ai trong mấy anh sẽ là bạn trai em đây” cô nói với giọng nghịch ngợm.

“Anh... anh để anh làm cho” Cố trường Hiên

“Mà em muốn làm cái gì?” Cố Trường Hạo.

“Thì em tính chọc tức đám con gái trong trường chứ làm gì” cô nghĩ sau này chắc sẽ vui lắm đây

Cô trả lời xòn không ai nói tiếng nào hết mà chỉ lắc đầu bó tay thôi. Cô nhìn thấy trong mắt họ vẻ yêu thương và sủng nịnh.

“Hôm nay em đi mua đồ vui không?” Trường Liệt hỏi cô

“Ồ không vui. Anh Minh anh nên tuyển lại nhân viên đi. Cái cô nhân viên đó không coi khách hàng ra gì hết đó. Cô ta dám bảo em nghèo mà đòi vô mua đồ...” cô vừa nói thật vừa giả chỉ cho chút tiêu, muối vào thêm cho lửa cháy to hơn thôi.

“Ai cô ta gan thật ai vậy anh sẽ xử cô ta cho em” Trường Phi

“Nên đuổi việc cô ta” Trường Minh

“Ngày mai em tính làm gì?” Trường Hiên

“Ngày mai con phải đi spa với mẹ” mẹ cô nói với cô sợ cô trốn mất

“Thôi mà mẹ con đẹp sẵn rồi không cần phải đi spa nữa đâu” cô năn nỉ mẹ cô.

“Đúng rồi đó cô” Trường Phong nói giúp cô.

“Vậy chứ mai con đi đâu?” Mẹ cô hỏi cô

Cô không trả lời mà quay sang nhìn đám anh trai của cô.

“Khu.. khu ngày mai con bé sẽ đi chơi với bọn con ở Vanký. Ngày mai bọn con sẽ mở tiệc chào mừng em ấy trở về” Trường Hạo.

“Vậy được rồi đi spa sẽ dời sang hôm sau. Ok”

“Dạ thưa mẹ” cô trả lời

9. Chương 9

“Bữa tiệc đó có ai vậy?” Cô hỏi

“Có bọn anh nè với lại đám bạn chơi chung” Trường Hiên

“Vậy mấy anh giới thiệu em là gì?”

“Em gái à không bạn gái chứ sorry em yêu” Trường Hiên

“Ngoan sau nhiệm vụ đó em sẽ cho anh món quà” cô thầm bí
“Bật mí đi” anh ra vẻ háo hức.
Cô không nói chuyện với anh mà đi lên lầu.
Sáng hôm sau ăn sáng xong cô lên lầu thay đồ. Cô mặc áo thun, quần jean xuống.
“Em mặc cái gì vậy nè” Trường Phong
“Đồ này thì có làm sao đâu chứ” cô bực vụ mặc đồ rồi nha
“Sao chih không mặc đồ hôm qua mua đi. Chị là con gái mà nên phải mặc đẹp chứ” Trường Huy
“Đúng rồi đó em gái em lên thay đồ đi” Trường Phi đẩy cô lên lầu thay đồ.
Mợ và mẹ cô cũng lên theo họ bắt cô thay hết bộ này tới bộ khác, làm tóc, trang điểm làm cô bực mình.
2h sau cô mới được giải thoát khỏi địa ngục trần gian. Hazz
Bước xuống lầu mấy người kia nhìn cô không chớp mắt làm cô không được tự nhiên.
“Khụ khụ hoàn hồn đi mấy con” mợ cả
“Em gái ơi em đâu rồi tới giờ rồi đi thôi” Trường Minh ghẹo cô
“Em mà không phải em gái anh thì anh cua em rồi” Trường Liệt
“Đúng là tiếc thật” Trường Hạo
“Vậy giờ mấy anh có đi không hay là ở nhà” cô đi ra ngoài họ đành phải đi ra sau.
Vì đợi cô trang điểm cho nên cả đám đến trễ. Ai cũng đi xe riêng hết toàn là những hằng nỗi tiếng trên thế giới.
Tôi nơi cô một bên khoác tay Trường Hiên còn tay kia khoác tay Trường Hạo.
“Anh hai em nghĩ ang nên làm bạn trai em thì tốt hơn”
“Vì sao anh không tốt hả?” Đây cũng là câu hỏi của mấy người kia.
“Vì trong mấy anh chỉ có anh 2 em là người lạnh lùng nên khi anh ấy là bạn trai em thì sẽ thú vị hơn. May anh thấy đúng không?”
“Em đó hay giờ mình đổi lại đi được không?” Trường Hạo
“Được đó anh Hiên em chia tay anh rồi giờ bạn trai em sẽ là anh Hạo”
“Hu hu sao em lại bỏ rơi anh” trường Hiên
Tôi cửa mấy người anh cô đưa thẻ ra để vào.
“Mấy người kia tối chưa?” Trường Minh hỏi phục vụ
“Dạ rồi để tôi đưa mọi người vào” phục vụ
“Khỏi cậu làm việc mình đi. Bọn tôi tự đi” Trường Hiên
“Ủa vào đây cũng cần thẻ hả?” Cô hỏi họ
“Ừ ngày mai anh sẽ đưa cho em. Bọn anh đang làm thẻ vip ngày mai xong” Trường Phi
“Mấy anh đừng bảo với em là nơi này là của 1 tròn mấy người các anh đó nha”
“Em nghĩ là của ai?” Trường Minh
“Em nghĩ là của Liệt đúng không?”
“Sao em biết hay vậy?” Anh không thể tin được mà
“Bây giờ không thể nói được. Lát về em sẽ nói cho mấy anh nghe. Ok”

“Ừ giờ vào thôi.” Mở cửa ra co nhìn thấy trong đó có khoảng 15 người kể cả nam lẫn nữ.

“Em nghĩ cách trang trí ở đây thế nào?” Anh cô hỏi cô

“Rất tốt trang nhã, tạo cho người ta cảm giác thoải mái. Em rất thích ở đây.”

“Mấy cậu tới chậm phải phạt” có người la lên.

10. Chương 10

“Ok tôi uống với cậu” trưởng liệt

Anh cô kéo cô vào chỗ trống ngồi xuống

“Woa hôm nay chuyện lạ có thật nha Hạo mà cũng có vẻ ôn nhu nha!” 1 người trong đám

“Ê mà đánh tao coi tao có nằm mơ không?” Bốp một bàn tay vào mặt.

“Đau mà, mà tính ám sát tao hả?”

“Được rồi giờ hoài hôm nay là bọn này tổ chức tiệc là chào đón cô ấy về nước” trưởng Minh

“Thì ra là tiệc chào đón người đẹp”

“Mà cô ấy là ai vậy?”

“Cô ấy là Vivian Cannes là bạn gái của Hạo’ Trường Phong giới thiệu

“Woa tảng băng có bồ kè” tiếng vỗ tay vang lên.

“Em uống gì không?” Phi

“Cho em một ly whisky”

“Không được. Em không được uống rượu” Hiên không cho cô uống.

Cô nhìn đang mấy người kia tìm kiếm sự giúp đỡ nhưng không ai cho cô uống họ đều lắc đầu.

Vì cả đám ngồi chung nên cô bước qua chỗ Minh ngồi trên đùi anh, ôm cổ anh

“Minh cho em uống đi một ly thôi mà, nha nha” cô làm nũng với anh. Mặc dù thấy anh hiền vậy thôi chứ anh quyết định cái gì sẽ không có ai干涉.

“Anh đừng có cho em ấy uống. Không tốt cho sức khỏe của em đâu” Phong

“Không cho em uống là em về đó” thấy không lay chuyển được nên sử dụng biện pháp mạnh..

“Ok chỉ một ly thôi” cuối cùng cũng thỏa hiệp.

“Em yêu anh nhất” cô hôn lên má anh một cái.

“Còn bọn này đâu” bọn này cũng muốn chửi bộ. Cô lắc đầu đứng lên hôn hết 6 người còn lại.

“Ê cái này tui thấy cô ấy không phải chỉ là bạn gái của Hạo đâu mà là của 7 người lun đó” 1 người

“Ý kiến này được nè hay mình thử lun đi em yêu” nói xong Liệt kéo cô vào lòng ngồi

“Hạo cậu không ghen hả?” Có người hỏi anh. Nhưng anh không thèm trả lời cậu ta

“Mấy anh không tính giới thiệu bạn cho em hả”

“Khỏi để mình giới thiệu cho. Mình là NAM CUNG HUYỀN HUYỀN. Còn bên cạnh mình là 2 người anh trai song sinh là NAM CUNG LÃNH HÀN VÀ NAM CUNG LÃNH BĂNG.

Còn bên kia đang cầm ly rượu là anh họ mình NAM CUNG LÃNH THIỀN.

4 bạn nữ đang hát trên kia, người cầm mic là ÂU DƯƠNG ÁNH NGUYỆT, cầm đàn ghita là ÂU DƯƠNG MINH NGUYỆT.

Còn người đánh piano là NAM CUNG HƯƠNG HƯƠNG là em gái của anh Lãnh thiên.

Còn một người nữa là MỘ DUNG THẢO NHI. Cái người vừa mới ra ngoài là PHAN BỘI KỲ.

Còn người ngồi trong bóng tối kia một mình là LAM TU CẬU áy rất ít khi nói chuyện giống anh Hạo vậy đó.
Còn cậu” huyên huyên chỉ vào cô

“Xin chào tôi là Vivian Cannes tôi mới đi du học về và chuẩn bị tuần sau vào học chung lớp với mấy anh ấy.”

Cô không biết từ lúc cô bước vào tối giờ có 2 cặp chầm chầm cô. Một là người đàn ông ngồi trong góc.

“Mèo con chúng ta thật có duyên lại gặp mặt rồi”

Còn một người nữa đó là người con gái khi thấy cô ngồi trên đùi Liệt thì tay cô ta nắm chặt vô.

“Cô ta là hồ ly tinh mà đã có Hạo rồi còn quyền rũ Liệt của mình”

11. Chương 11

Cô cảm thấy nói chuyện rất hợp với những người banh nữ mới quen. Chỉ trừ một người đó là Phan Bộ KỲ.

Cô không hiểu sao từ khi cô bước vào cô ta cứ nhìn cô chầm chầm cô bằng ánh mắt cứ như cô lấy cái gì của cô ta vậy đó.

Chơi bời đã đời cô với bọn họ đi về. Tới nhà cô vừa tắm xong chưa kịp mặc đồ thì tiếng gỗ cửa vang lên.

Cô ra mở cửa thì mấy người anh họ cô bước vào.

“Mấy anh không ngủ hả tối rồi”

“Anh không nhịn được tò mò hỏi nãy em bảo về nhà có việc nói với bọn này mà” Phong

“Vậy mọi người vào đi” cô nói

“Em không cần vào thay đồ hả?” Anh khá ngạc nhiên khi cô chỉ quần khăn mà không chịu vào thay đồ.

“Có sao đâu ở bên kia em cũng vậy mà, với lại mấy anh là anh em mà”

“Em đang thử thách bọn này hả?” Liệt

“Hay là mình thử loạn luân đi anh. Cái này vui nè” cô trêu ghẹo họ.

“Anh đồng ý mình làm liền luôn đi cho nó nóng” Hiên nói xong bước tới chõ cô cởi áo ra.

“Anh... anh đừng lại đây nha” nói xong cô chạy trốn tới sau lưng Hạo

Tiếng cười đùa vang lên khắp cả phòng.

“Thôi nói chính sự đi con bé kia”

Minh lên tiếng ngăn cản đám dở hơi này.

“Em biết hết những việc mấy anh làm trong mấy năm này đó” cô nháy mắt tinh nghịch

“Em biết những gì rồi” khi nghe xong cô nói thì mấy người đã thu hồi vẻ mặt cợt nhả mà thay vào đó là sự nghiêm túc.

“Em biết Cố gia nắm giữ 40% kinh tế của đất nước”

“Giúp” anh mong cô chỉ biết nhanh đó thôi. Đừng có hơn

“Anh Minh thì đang làm chủ cổ phiếu nè. Anh Hiên thì nắm giữ số cổ phần không hề nhỏ trong các cty lớn nhỏ.

Anh Hạo thì nắm giữ quyền điều hành cty với chức vụ không hề nhỏ đó là giám đốc mà ít có ai biết.

Anh Liệt thì là ông chủ giấu mặt của các cửa hàng lớn nhỏ khắp cả nước.

Anh Phong với Phi thì nắm giữ thế giới ngầm. Buôn bán vũ khí và ở nước ngoài còn mở mấy cái sòng bạc nữa.

Còn em Huy thì chỉ suốt ngày lo nghiên cứu mấy cái thí nghiệm thôi. Chị còn biết em mở bệnh viện nè, viện y tế nè. Mọi người thấy em nói đúng không?"

Thấy họ đơ ra cô có lòng hảo tâm rót cho mỗi người một ly nước.

"Sao em biết được" người tỉnh lại đầu tiên là Minh

"Bí mật"

"Tại sao năm đó em lại muốn đi du học" phong hỏi cô

"Em muốn trả thù gia đình ông ta. Em không muốn mấy anh phải bảo vệ em nữa mà em sẽ cùng với mọi người bảo vệ căn nhà này"

Sau một hồi trao đổi ai về phòng nãy ngủ. Sau cuộc trò chuyện ngày hôm nay thì tình anh em đã được gắn kết thêm bền chặt hơn.

12. Chương 12

Sau một tuần ăn chơi đã đời thì hôm nay là ngày cô đi học. Hôm qua người ta đã mang đồng phục đến. Tắm rửa thay quần áo xong cô xuống nhà.

"Mọi người buổi sáng tốt lành" cô vào chỗ ăn sáng.

"Cậu đã sắp xếp rồi con sẽ học chung với cái đám này. Có gì không hiểu con hãy hỏi tụi nó" cậu lớn.

"Dạ thưa cậu"

"Mấy anh đi bằng gì vậy?"

"Xe ai người ấy đi chứ sao" phong

"Vậy em sẽ đi chung với Hạo "

"Nhưng bọn anh muốn đi chung với em àh" liệt

"Tụi mình đi chung xe đi kêu người chở" Minh

Học viện LAN TU là ngôi trường lớn nhất nước do CÔ gia chiếm 50% cổ phần, NAM CUNG gia chiếm 30%, ÂU DUONG gia chiếm 10%, MỘ DUNG gia chiếm 10%, nhà nước chiếm 10%.

Điểm số quyết định lớp học của cá nhân nên khu A là người có điểm số cao nhất trong các kì thi. Không phân biệt giàu nghèo. Nếu gia đình nào khó khăn mà người đó học chăm chỉ thì sẽ được miễn học phí và còn nhận học bổng do trường tài trợ.

Trong trường không có việc đánh nhau. Không được ý quyền gia đình mà ăn hiếp người khác. Nếu không sẽ bị đuổi học.

Nên học viên này là do cậu cô CÔ LÂM làm hiệu trưởng và mợ cả con gái trưởng của gia tộc ÂU DUONG. ÂU DUONG HÂN LAN có 2 công việc là hiệu phó và là luật sư cho cty, trường học.

Cậu nhóc CÔ TÙNG thì là vua về lĩnh vực truyền thông, điện ảnh. Mợ nhóc BÁCH LÝ YÊN NHU, ba của mợ là bạn thân của ông ngoại cô. Mợ sống ở nước ngoài từ nhỏ đến lớn. Mợ là nhà thiết kế trang sức nổi tiếng trên thế giới.

Còn mẹ cô CÔ NHU sau khi chia tay với ba cô thì bây giờ chỉ ở nhà chăm sóc ông bà ngoại. Trước kia bà là một người mạnh mẽ quyết đoán trong công việc.

Xe dừng trước cổng học viện thì cái âm thanh lúc nào cô cũng phải nghe lại to lên. Có khi cô nghĩ mấy người này la không thấy mệt hay sao ấy.

“Sao mấy anh không xấu bớt đi cho em nhỉ. Điếc hết tai em rồi” cô nhức đầu với cái âm thanh này quá.

Họ lắc đầu bó tay với cô luôn. Thật ra họ cũng rất ghét việc này chứ bộ thường ngày đâu có đi học sớm đâu nhưng hôm nay là ngày đầu tiên cô đi học cho nên họ mới đi học sớm.

7 người bước ra trước và kèm theo là những tiếng la hét nhức óc. Hiên giờ tay ra như một chàng vương tử. Khiến cả trường đang ồn ào bỗng nhiên yên tĩnh.

Cô đặt tay lên tay anh bước ra. Woa thiêng thần đây là ý nghĩ của tất cả nam sinh ở đây. Còn nữ sinh thì chỉ nghĩ đến 3 chữ hồ ly tinh.

“Ai mà được Liệt vương tử đón vậy ta?”

“Nhìn đôi giày cô ta mag kìa mình nhớ là mới thấy nó ngày hôm qua trên tạp chí mà chỉ sản xuất với số lượng có hạn thôi đó”

“Cô ta mặc đồ khu A kìa”

“Cô ấy đẹp thật đó”

Nhiều lời bàn tán xì xào về cô vang lên. Nhiều lời khen, chê, hâm mộ, ghen tị.

Trên sân thượng có người con gái đang nhìn xuống phía dưới tay nắm chặt. Ngón tay đậm thật mạnh vào lòng khiến cô ta bình tĩnh hơn. Ánh mắt chỉ có hai từ ghen tị. Và cũng tại nơi khác

“Mẹ ơi xin với bà ngoại cho cô với anh hai vào khu A học đi” đó chính là nữ chủ đại nhân LUU THI THI và cũng là em gái cùng cha khác mẹ của cô.

“Được rồi để mẹ nói với bà ngoại của con” bà ta đúng là tiểu tam đã cướp đi ba cô MỘ DUNG HUYỀN CHI mẹ của bà ta là vợ kế của gia chủ tộc MỘ DUNG.

Không ai trong nhà ưa hai mẹ con bà ta hết kể cả chồng bà ta vì ông lấy bà do mẹ ông dùng cái chết uy hiếp. Bà ta chỉ có một đứa con gái là MỘ DUNG HUYỀN CHI.

Theo cô biết thì hồ ly tinh đó là bạn đại học của mẹ cô. Bà ta ghen tị với mẹ cô nên đã cướp ba cô.

13. Chương 13

Mỗi khu học là một khu riêng biệt. Khu A là nơi có điều kiện học tập, cái gì cũng đều tốt nhất.

Cả đám bước vào lớp chỉ để mình cô ở ngoài cửa chờ chủ nhiệm.

“Sao hôm nay mọi người đi sớm vậy?” NAM CUNG HUYỀN HUYỀN

“Vì hôm nay lớp mình có học sinh mới” Trường Phong

“Rồi biết là ai rồi” Huyền Huyền

Sau 15p chủ nhiệm lớp mới từ từ tói theo sau là 2 người 1nam, 1 nữ. Chủ nhiệm kêu tất cả cùng vào để giới thiệu.

“Đây là 3 học sinh mới của lớp ta các em giới thiệu đi. Cô có cuộc họp đi trước” nói xong cô chủ nhiệm sau người ra ngoài. Cô biết vào học khu A toàn là những con ông cháu cha mình đặc tội không nổi nên chạy trước cho an toàn.

Cô giáo vừa đi xong là Cố Trường Ninh cũng đi xuống chỗ ngồi chung với Trường Hạo luôn để 2 người kia đứng một mình.

“Woah lớp này toàn trai gái đẹp không?” Suy nghĩ của 2 người kia.

“Khụ xin chào mọi người mình là LUU THI THI là tiểu thư của LUU thị sau này mong mọi người giúp đỡ nhiều hơn” nhìn cô ta cứ như con búp bê vậy đó cần người ta phải chăm sóc.

“Tôi là anh trai của Thi Thi. LUU NHÂN NGHĨA” nói xong hai người tự xuống bàn còn trống ngồi. Lưu Thi Thi thì bước tới chỗ cô.

“Chào bạn hồi nay bạn chưa giới thiệu mình không biết bạn xưng hô thế nào?” Nghe cô ta nói như vậy y như cô là cái đồ không biết điều vậy chưa giới thiệu mà đã đi xuống chỗ ngồi rồi.

“Chỉ có cô không biết tôi thôi chứ trong lớp này ai cũng biết tên tôi hết rồi” cô nhớ rõ người đứng trước mặt cô đây chính là nữ chư đại nhân và là em gái của cô.

“Cậu cũng phải nói tên cho người ta biết đi chứ” Phan Bội Kỳ nói xong liền liếc qua cô sau đó nhìn qua Liệt.

Cô ta vừa nói xong là cả lớp đều nhìn cô ta không chớp mắt. Những bạn nữ trong lớp họ không ngờ bạn mình là người tốt bụng dịu dàng. Luôn quan tâm đến người khác lại có thể nói ra điều đó.

“Mấy người nhìn tôi như vậy là sao chứ. Tôi nói đúng mà” Phan Bội Kỳ giận dữ.

“Cảm ơn cậu đã nói giúp mình nhưng mà nếu cậu ấy không muốn nói thì thôi vậy” nói xong cô ta cố gắng nặn ra vài giọt nước mắt để mọi người trách Trường Ninh.

Nhưng mà cô ta đã sai lầm rồi, lớp này trừ Phan Bội Kỳ ra thì ai không từ nhỏ bị giáo dục nghiêm khắc nên sẽ không bị mắc mưu của cô ta đâu.

Trong lớp khi cô ta vừa giới thiệu mình thì đã có rất nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm như muốn giết chết cô ta vậy nhưng cô ta lại không biết chỉ nghĩ mình là bạch liên hoa nên không ai ghét mình.

Đầu tiên là của 8anh em nhà họ CÔ vì biết cô ta là con của hổ ly tinh nên ghét cay ghét đắng cô ta chỉ là không thèm mở miệng thôi.

Còn có 2 chị em ÂU DƯƠNG ÁNH NGUYỆT VÀ ÂU DƯƠNG MINH NGUYỆT, xem ra thì họ cũng là chị em họ của cô nhưng bà ngoại cô ta ý vào mình là bà nội kế của 2 người nên không ăn hiếp được ba 2 người, thì chèn ép mẹ 2 người bắt bà suốt ngày phải nhường đồ tốt đồ đẹp cho con gái và 2 đứa cháu ngoại của bà ta.

May mà ông nội vẫn yêu thương ba cô nên không nghe lời bà ta nếu không 2 người khó sống. Đúng là mẹ nào con nấy mà bà ngoại là tiểu tam tới mẹ cũng như vậy cướp chồng của bạn mình.

“Đồ giả tạo” ÂU DƯƠNG ÁNH NGUYỆT

“ÁNH ÁNH sao cậu lại nói vậy chứ” Phan Bội Kỳ nghe ánh nguyệt nói thế rất tức giận. Vì cô cảm thấy ghét Trường Ninh nên sẽ bênh vực cho cô bạn mới.

14. Chương 14

“Chị họ sao chị lại nói em như vậy chứ. Em là em chị mà” lưu thi thi nói xong cô ta bỏ chạy ra ngoài.

“Ánh Nguyệt cậu quá lắm Thi Thi là em cậu mà” nói xong Phan Bội Kỳ đuổi theo.

“Tôi có gì quá đáng lắm hả?” Ánh nguyệt hỏi mấy người trong lớp.

“Mình thấy có gì đâu ta” Nam Cung Hương Hương.

“Mà cô ta là em họ cậu thật hả?” Huyền huyền hỏi.

“Phu nhân của gia tộc Âu Dương là vợ kế của ông nội mình. Trên danh nghĩa là vậy nhưng không ai công nhận” âu dương minh nguyệt.

“Theo như mình nhớ thì mẹ của cô ta là người đã cướp ba các cậu phải không Phi” Ánh nguyệt

“Đúng. Nhưng đừng nói cô ta là em gái bạn này cô ta không xứng” Trưởng Phi.

“Đúng là mẹ nào con nấy mà” Trưởng Ninh.

Nghe xong câu nói của cô ai cũng quay lại nhìn hết họ không ngờ cô là người lạnh nhạt trừ khi ở cạnh 7 người kia mới cười mà lại nói như vậy.

“Em không sao chứ?” Hạo hỏi.

“Không sao hết” cô không ngờ sẽ gặp nữ chủ nhanh đến vậy.

“Sao cậu lại hỏi như thế?” Huyền huyên.

“À... thì” liệt chưa kịp nói thì Trưởng Ninh đã nói trước rồi.

“Mấy cậu có biết Cố Gia còn có 1 đứa cháu gái nữa không?” Cả lớp gật đầu.

“Thì sao nói nhanh đi” Mộ Dung Thảo Nhi hỏi cô vì cô rất tò mò

“Thì đây là đứa cháu gái độc nhất vô nhị của Cố gia nè và là em gái ruột của Hạo, Phi, chị gái của Huy” Hiên nói xong chỉ vào cô.

Bây giờ thì họ đã biết sao 7 người kua lại chăm sóc cho co đến vậy rồi toàn là cả đám muội không mà.

“Woah không thể tin được vây sao cậu lại sử dụng tên tiếng anh” minh nguyệt

“Thì tại vây cho vui” trưởng ninh

“Tên thật của cậu là gì” Nam Cung Lãnh Thiên

“Cố trưởng ninh” trưởng ninh

Mới nói chuyện thôi mà cô đã thích những bạn gái mới này rồi.

“Mình đi ăn đi” chưa để cô kịp phản ứng thì Thảo Nhi đã kéo cô xuống nhà ăn rồi.

Tại một nơi khác có 2 người con gái đang ngồi tâm sự với nhau. Sau khi nói chuyện với nhau cả buổi thì họ quyết định trở thành bạn thân của nhau đó chính là Phan Bội Kỳ và Lưu thi thi.

Phan Bội Kỳ kéo Lưu thi thi tới nhà ăn chỗ mà cả lớp cô hay ngồi thì thấy Trưởng Ninh đang ngồi chỗ của cô. Họ ngồi ăn uống cười đùa vui vẻ mà cô là bạn họ thế mà họ không quan tâm chỉ cười đùa với con nhỏ mới tới thôi.

Chẳng lẽ gia đình cô không bằng 4 gia tộc cho nên họ xem thường cô không thèm chơi với cô nữa. Hừ bà đây cũng không thèm. Cô kéo Lưu Thi Thi sang bàn khác ngồi.

“Bội kỳ cậu không ăn chung với bọn này hả?” Huyền huyên

“Hừ không thèm” cô ta kéo tay Lưu Thi thi đi

“Cậu ta bị sao vậy? Hay là do con nhỏ kia nói gì với cậu ấy” minh nguyệt

“Kệ đi. Ninh nhi lát nữa đi học xong đi chơi với tụi này đi” Hương Hương rủ cô

“Bội kỳ sao cậu không qua kia ngồi” thi thi

“Cậu có thấy không mấy người đó không thèm nói chuyện với mình luôn. Cô ta tính cướp Liệt của mình kìa. Không có tay ăn hay sao mà cần người đúc” cô ta nói chuyện nhỏ nhưng ai cũng nghe được hết.

Cô biết sao Phan Bội Kỳ ghét cô rồi thì ra là ghen. Ha ha có chuyện thú vị rồi. Trưởng Ninh bỗng nhiên đứng lên tới chỗ Liệt.

“Em muốn làm gì?” Anh hỏi nhỏ cô.

“Honey bỏ chân ra cho em ngồi” cô kéo chân Liệt ra ngồi lên đùi Liệt. Tay thì chỉ vào món ăn kêu Liệt đút cho mình.

Cả căn tin nhìn cô như người ngoài hành tinh vật. Trừ mấy người trong lớp.

“Sao mọi người nhìn tôi ghê vậy?” Cô hỏi.

“Ninh cậu không biết sao nhìn Liệt suốt ngày cười vậy thôi chứ cậu ấy khiết phích đó” cô biết họ là anh em nhưng mà lại thân mật như tình nhân vậy đó.

Hai anh trai cô cũng không gần cô như vậy nữa mà.

“Thật không anh Liệt” cô cầm lấy cái nĩa anh vừa đúc cô cầm lại đút cho anh ăn.

“Thiệt nhưng không có em” anh ôm cô vào lòng hôn má cô.

“Mấy người không được nói bọn này là anh em đó” cô đe dọa bọn họ.

15. Chương 15

Phan Bội Kỳ nghe xong rất tức giận cô không ngờ cô ta lại đê tiện như vậy.

“Sao cậu ấy lại như vậy đây là chỗ công cộng mà” lưu thi thi nói giống như đổ thêm dầu vào lửa vậy.

Phan Bội Kỳ không thể chịu được nữa ngay từ ngày đầu gặp Liệt cô đã thích anh rồi. Nên cô không thể để con hổ ly đó cướp anh.

Cô đứng lên ra chỗ Liệt kéo tay Trưởng Ninh xuống. Cả bàn vì không kịp đề phòng nên Trưởng Ninh bị té xuống đất làm Liệt giật mình.

“Cô làm gì vậy hả?” Anh cúi xuống kéo Trưởng Ninh lên ghế phủi cho cô. Động tác này chọc giận Phan Bội Kỳ hơn.

“Sao cậu lại như vậy chứ tất cả cũng là tại mày cái đồ tiện nhân cướp mất Liệt của tao. Còn các người nữa tôi là bạn của mấy người mà” cô ta gào lên.

“Bội kỳ có gì từ từ nói cậu sao vậy” ánh nguyệt.

“Cậu là người dịu dàng mà sao bây giờ y như mấy người đánh đá vậy” huyên huyên

“Tôi là bạn mấy người mà chỉ vì cô ta mới vào nên các người xem thường tôi chứ gì”

“Bội Kỳ xin lỗi cậu ấy đi người sai là cậu mà” Thảo Nhi

“Vivian mình thay mặt Bội Kỳ xin lỗi cậu mong cậu đừng giận” lưu thi thi cúi xuống xin lỗi.

“Thi thi cậu xin lỗi cô ta làm gì mình có làm sai đâu” đến mức này cô ta còn không chịu xin lỗi

7 người nhà họ Cố đang muôn tiến lên cho cô ta bài học nhưng nể tình cô ta là bạn học cho nên mới nhịn cô ta như vậy.

“Mình biết cậu không sai nhưng mà....” cô ta lại khóc nữa. Cô ta nói như vậy cứ như người sai là cô không bằng. Trưởng Ninh là người nhỏ nhen người ta không làm sai mà lại bắt người ta xin lỗi mình

“Thi thi cậu hiền quá nên mới bị cô ta ăn hiếp”

“Vậy theo như cô nói thì tôi sai. Nhưng cô có thể nói tôi sai ở đâu không?” Cô kéo Liệt ra đứng lên hỏi Phan Bội Kỳ.

“Cậu đừng ăn hiếp Bội kỳ mà. Cô ấy không có lỗi” nói xong cô ta kéo Phan Bội kỳ đi.

“Cậu chưa nói gì mà đi đâu vậy” Thảo Nhi hỏi.

“Ai có thể nói cho tôi chuyện gì đang xảy ra không?” Ánh nguyệt hỏi.

“Bọn này cũng muôn biết nè” huyên huyên

“Cô ta về sau không còn là bạn bè nữa dám làm tổn thương bảo bối. Chỉ lần này thôi, lần sau là cả nhà cô ta sẽ chết” Phi rất đau lòng anh không ngờ ở dưới mắt mình mà em gái anh lại bị thương.

Hạo bế cô lên về nhà hôm nay không cần học nữa. 6 người kia thấy vậy cũng đi theo.

“Phi đừng giận mà. Hãy tha thứ cho bội kỳ lần này” minh nguyệt

“Chỉ lần này thôi nếu không cô ta đừng trách bọn này độc ác” mih trả lời.

“Sao bội kỳ lại vậy chứ?” Hương hương.

“Tui cũng không muốn làm bạn với cô ta nữa đâu” huyên huyên nói xong cũng đi về với anh trai mình.

“Thi thi sao cậu lại kéo mình chửi. Mình phải cho con nhỏ đó biết tay”

“Kỳ kỳ cậu không thấy sao khồn ai bệnh vуч cậu hết. Nếu cậu đánh cô ta thì họ sẽ không tha cho cậu đâu”

“Cậu nói cũng đúng nhưng mình tức lắm”

“Cậu đừng buồn mình sẽ luôn ở bên cậu”

“Mình chỉ còn cậu thôi.”hai người đứng ôm nhau khóc.

16. Chương 16

“Alo chuyện tôi giao cho anh đã làm xong chưa” giọng một người con gái vang lên trong đêm

“Tôi mới mua được một ít àh thừa tiểu thư” giọng nói cung kính của người đàn ông vang lên trong điện thoại.

“Tại sao” giọng lạnh tanh

“Tại mấy ông già đó nói cái tình cái nghĩa nên không chịu bán cho chúng ta”

“Điều tra hết thông tin của những người đó đi. Xem bọn họ có nhược điểm gì không?”

“Dạ tiểu thư”

“Cốc cốc” tiếng mở cửa vang lên

“Anh có chuyện muốn nói” người vào là Hạo

“Có chuyện gì vậy anh nói đi” cô nói

“Ngày mai anh phải đi công tác nên không thể đến trường với em được. Mấy người kia cũng có việc bận cho nên em đi học một mình được chứ”

“Anh cứ làm như em là con nít không bằng hồi ở nước ngoài em cũng có một mình đó thôi”

“Vậy được rồi hãy nói cho anh biết lí do thật sự em phải đi du học được không?”

“Thật ra thì em không phải em gái anh cái ngày mà em vào bệnh viện đó em gái anh đã chết rồi. Còn em chỉ sống trong thân xác này thôi.

Trước khi đi cô ấy nhờ em phải trả thù giúp cho cô ấy. Cô ấy sợ mình quá mềm yếu nên không thể làm được.

Thật ra lúc hôn mê trong bệnh viện cô ấy nghe được có 2 người vào trong phòng bệnh tính giết mình lúc đó chính là lúc cô ấy ra đi.

Cô ấy rất hận nên chết không nhắm mắt và nhờ em phải giúp cô ấy trả thù cho bằng được. Anh có tin em hay không?”

Anh không nói gì hết mà chỉ ôm chặt lấy cô vào lòng. Cô cảm thấy vai mình nóng hổi cô biết anh không thể chấp nhận được chuyện đó là cô em gái mình yêu thương đã chết.

“Hai người đó là ai” sau một hồi lâu anh mới mở miệng hỏi cô.

“Là hai mẹ con LUU THI THI”

“BQN họ đáng chết”

“Em muốn tự mình trả thù”

“Được thôi em nghỉ đi”

Sáng hôm sau khi ăn sáng xong thì mấy người họ cũng đi hết rồi còn cô tự đi xe đến trường.

“A... a... a...a cô ta đi học rồi kia ủa mà sao hôm nay không thấy mấy anh ấy nhỉ?”

“Chắc là cô ta bị đá rồi đó”

“Đúng là đáng đời”

Trên lớp khi vào lớp cô chỉ có việc ngủ thôi

“Em kia lên giải bài toán này cho tôi nhanh lên” giờ là tiết toán ông thầy có tiếng giỏi nhất trường. Ông ta kêu hoài mà cô cũng ngủ không thèm quan tâm tới ông ta.

“Cô kia có ai là học sinh giống cô hay không. Ở nhà thì không ngủ trường là khách sạn hay sao là cứ tới đây ngủ hả?” ông ta tức giận lên la lối om sòm

“Đủ rồi đây là cái chợ hay sao mà ông nói hoài không thế. Ông có tư cách là thầy giáo không. Cái bài toán này dễ ợt mà cũng dạy cho khối A hay sao. Để tôi lên làm cho ông coi” nói xong cô lên bảng làm .

Xong ông ta hết nói cái gì luôn dành ra về thôi ở lại chỉ cho nhục mặt.

“Woah cậu hay thiệt đó làm ông ta tức giận luôn kia mắc cười quá haha” huyên huyên

“Đúng đó” Thảo Nhi

“Ông bà tui nghe tui kể về bà nêun muốn bà đến nhà tui chơi nha” Hương hương.

“Chọn hôm nay luôn đi” ánh nguyệt

“Được đó bạn này đi với” có người luôn nhìn theo cô từ đầu đến cuối luôn đó chính là anh trai của hương hương NAM CUNG LÃNH THIÊN. Anh cũng chính là người ở trung tâm thương mại.

17. Chương 17

“Ông bà đây là người bạn mà cháu nói đó” hương hương

“Dạ cháu chào ông bà cháu là vivian”

“Bác ơi cháu phụ bác nấu đồ ăn nha” phan bội kì cô ta mặt dày không ai mời mà cũng đi theo còn mang theo Lưu Thi thi nữa chứ

“Ừ được mà người bạn này là ai?” Mẹ của hương hương hỏi.

“Dạ đây là bạn mới của cháu ạ tên cậu ấy là LUU THI THI” nghe thấy tên đó không ai vui vẻ hết vì mẹ của hương hương MỘ DUNG THANH DAO và mẹ của huyên huyên ÂU DƯƠNG VÂN đều là bạn tốt của mẹ Trường ninh.

Nên 2 người đều rất ghét tiểu tam cướp chồng của bạn mình.

“Mà thôi cháu là khách mà sao bắt 2 đứa làm được chứ” bà nói lời khách sáo dù sao cũng là khách.

“Bác ơi để con làm cho” lưu thi thi nói với mẹ huyên huyên tính ra thì mấy người anh em huyên huyên cũng là anh em họ của cô ta.

(bây giờ mình sẽ gọi mẹ huyên huyên là đại phu nhân. Còn mẹ hương hương là nhị phu nhân nha!)

“Tôi không dám nhận là bác của cô đâu” đại phu nhân.

“Thôi chị nếu tụi nó thích thì cứ cho tụi nó làm đi” nhị phu nhân

“Dạ tụi con xin phép” hùm thích thì làm đi tôi sẽ cho các cô biết tay.

“Ninh nhi sao lâu quá rồi con không qua thăm ta” lão thái gia y như là lão ngoan đồng vậy

“Ông sao ông biết hay vậy?” Huyên huyên hỏi.

“Hì ta và cái ông họ Cố là bạn thân của nhau đó nên ta xem hình con bé này hoài à. Ta còn bảo với ông ấy là muốn cháu làm cháu dâu ta nữa đó”

“Ông cháu còn nhỏ mà” cô nhỏ giọng nói

“Đúng rồi đó Ninh nhi ta muốn con làm con dâu ta. Con thích đứa nào chọn đi” đại phu nhân.

“Không được chị không được dành với em” nhị phu nhân.

“Mẹ ơi hơi quá rồi bọn con đâu phải là hàng hóa đâu à” NAM CUNG LÃNH BĂNG LÊN TIẾNG.

“IM NGAY CON KHÔNG CÓ QUYỀN LÊN TIẾNG” đồng thanh

“Vậy con thích chonh cả 3 được không à” cô nói giõn để mấy người lớn từ bỏ việc này.

“Được lấy hết luôn đi con” lão phu nhân nói

Trời ơi thế là cháu trai đã bị bán đi như là bán rau vậy đó không có quyền từ chối gì hết.

’Vậy được rồi để ta gọi điện cho ông cháu nói chuẩn bị đính hôn.” Nói xong lão thái gia xoay người lên lâu. Còn lão phu nhân thì đi thông báo cho bà con biết.

2 vị phu nhân thì lo đặt khách sạn, chuẩn bị quần áo cho 4 người.

Ô cả đám đơ ra không hiểu gì hết. Ai cũng đi hết rồi.

“Chuyện này là sao vậy” ánh nguyệt lên tiếng đầu tiên

“Ai biết” huyên huyên

“Tui chỉ nói đùa thôi mà” cô nói cô cũng đang rất sốc đây vì mình cướp đi nam chủ rồi. Không phải 1 mà là 3 lần đó.

“Chúc mừng nha chị dâu. Không được trả hàng lại đâu đó” hương hương

Còn 3 anh chàng của chúng ta thì không còn gì để nói hết. Vì từ nhỏ đến giờ người lớn luôn nói chuyện này cho nên họ quen rồi với lại họ cũng hơi thích cô rồi.

Thích tính cách lúc mềm yếu, lúc lạnh nhạt, bình tĩnh, kiêu ngạo không biết từ bao giờ chuyện của cô họ rất quan tâm

Ngoài này thì nói chuyện cười đùa vui vẻ còn trong bếp thì có 2 người bạn tối mắt tối mũi để làm việc.

Vì họ đòi phụ giúp nên quảngia sai họ làm thật nhiều việc y như người hầu vậy đó.

“Sau này chờ tôi làm thiếu phu nhân rồi thì tôi sẽ đuổi việc ông đầu tiên” suy nghĩ của Lưu thi thi

18. Chương 18

“Phu nhân tôi có chuyện cần nói” quản gia

“Chuyện gì chú nói đi” đại phu nhân

“Hồi nãy tôi thấy cô Bội Kỳ cùng với cô Thi thi bỏ gì vào chén canh của cô vivian đó”

“Hai đứa này còn nhỏ vậy mà độc ác quá đέ em đi xem xem” nhị phu nhân

“Em có muốn bế cháu sớm không” đại phu nhân suy nghĩ trong chốc lát rồi nói

“Dạ có chị muốn làm gì?” Bà thật là tò mò mà.

“Thì em đi đổ chén canh đó đi. Chị mới có thuốc mới là mị được, trong vòng 3 ngày sẽ thúc đẩy dục vọng 1 lần”

“Dạ chị”

Đến tối những người kia về hết nhưng cô lại chưa được về vì 2 vị phu nhân đáng kính nói là có chuyện muốn tâm sự với cô. Nên phải nghe lời trùớng bối ở lại

Cô không hiểu sao mình càng uống nước thì càng thấy nóng nên xin phép ra về.

“Ta nhìn mặt con không được tốt lắm hay con lên phòng nghỉ một chút đi rồi về” lão phu nhân

“Dạ vậy cũng được ạ. Con làm phiền” cô cứ tưởng sẽ vào phòng huyên huyên chử ai mà ngờ đâu lại bị đưa vào phòng cái tên Lãnh Thiên đó chứ.

“Sao ta nhìn măt con bé giống như bị trúng thuốc vậy ta” lão phu nhân

“Mẹ à không phải là mẹ hạ thuốc người ta đó chứ?” Người lên tiếng là Lãnh Hân vì anh biết mẹ anh có cái sở thích khác người là sưu tập xuân dược.

“Ha ha mẹ làm vậy là muốn ôm cháu sớm thôi với lại muốn tốt cho mấy đứa mà” bà cười ngượng

“Lần này là thuốc gì ạ” huyên huyên hỏi cô không ngờ mẹ lại làm vậy

“Khụ à cái này có tác dụng trong vòng 3 ngày nên cả 3 đứa đều sẽ có cơ hội” nói xong bà bỏ chạy lên phòng vì không muốn bị điếc tai.

“Mẹ (bác)...” may mà mình chạy nhanh chứ không là toi rồi.

“Vậy giờ 3 anh ai lên trước” hương hương hỏi cô nghĩ vụ này vui nè

“Tù xì đi mấy anh” huyên huyên cỗ vũ.

“Ông ơi sao ông lại để cho mẹ cháu làm vậy chứ” Lãnh băng

“Nó làm đúng mấy đứa nhanh lên đi” đúng là bi ai cho cháu trai nhà này mà không có địa vị gì hết.

“Vậy ai lên trước đây” lãnh hàn hỏi

“Theo thứ tự đi anh Thiên lớn nhất nên sẽ lên trước.” Lãnh Băng nói.

“Nhưng sao em không thấy thoải mái gì hết cứ như đồ của mình bị cướp đi vậy đó” Lãnh Hân.

“Hình như là anh em mình đều yêu cô ấy mất rồi” Lãnh Thiên.

Nói xong anh xoay người lên phòng mình. Mở cửa ra thì đã thấy thân ảnh nho nhỏ đang nằm vẹn veo trên giường.

“Nóng... nóng quá” cô tự cởi quần áo mình ra nhưng vẫn không thấy khá hơn chút nào hết.

“Cái điều hòa nhà này hư rồi hay sao mà nóng quá vậy” cô thì thào.

Haha anh mỉm cười nhìn cô vẹn veo trên giường y như con mèo vậy đó. Anh rất mừng vì là người có được lần đầu tiên của cô.

19. Chương 19-20(h)

Khi nhìn thấy cô cởi đồ mình ra thì yết hầu anh cảm thấy khô nóng muốn giải khát ngay lập tức.

Anh ngồi xuống cạnh cô sờ mó khắp người cô. Anh đốt lửa khiến cô ngày càng nóng hơn cô sắp không chịu nổi nữa rồi.

Cô tức lèt lật người ngồi dậy nhào lên người anh khiến anh khá bỡ ngỡ. Cô cứ như nữ vương cao cao tại thượng đang nhìn anh vậy.

“Nếu em nóng thì cởi đồ ra đi” anh nói với cô. Anh thả hơi vào cổ cô làm cô cảm thấy ngứa.

“Tôi đi tắm đây” cô cố gắng làm cho mình thanh tịnh. Cô biết mình bị trúng thuốc nhưng cô không muốn làm như vậy nên chọn cách tắm nước lạnh.

“Em đâu cần phải vậy anh sẽ giúp em” nói xòn anh tự cởi đồ mình ra kéo cô lại đặt cô dưới thân mình.

Nghe anh nói vậy cô cũng muốn phóng túng mình một lần nên cô lướt qua ngực anh khiến anh run lên. Đè cô xuống giường.

Anh hôn cô đưa lưỡi vào bên trong khoang miệng cô càn quét hút hết mật ngọt của cô. Cô cũng học theo anh đưa lưỡi mình cho anh cả hai quần chà th vào nhau triền miên không ngừng.

Anh cũng vỗ về xoa nắn hai bên ngực cô. “Um” cô thoái mái than nhẹ ra tiếng. Bây giờ anh chỉ đắm chìm trong nụ hôn say đắm này thôi.

Anh hôn lên cổ cô rồi tới hai vành tai đỏ ửng. Chiếc lưỡi nóng hổi của anh xỏ xuyên qua tai cô hút mạnh. Nụ hôn kéo dài xuống ngực cô cắn nhẹ hai con thỏ nhỏ làm cho chúng hồng lên và cứng hơn.

Cô thở dốc gấp gáp y như con cá bị mắc cạn vậy. Cô ngâm nga theo anh bàn tay kia không an phận trên người cô chỉ còn chiếc quần lót mà thôi.

Cô quả thật mẫn cảm anh mới đụng nhẹ thôi mà cô đã ướt rồi. Đầu ngón tay tiến vào sâu hơn bên trong cô.

“Um... a... a” tiếng ngâm nga đầy thích thú vang lên nó như liều thuốc kích thích anh vậy.

Lúc đầu 1 ngón rồi hai ngón tàn sát bừa bãi bên trong cô. Khi anh giúp cô đạt tới cao trào thì anh cởi chiếc quần lót ra vùi đầu vào trong đưa lưỡi vào hút hết mật dịch.

“Đừng... đừng mà dơ lấm” cô ngồi dậy đẩy anh ra nhưng không được.

“Không dơ rất sạch” anh liếm nhẹ vào bên trong. Cứ mỗi lần là cô lại giật nảy mình, phát ra những âm thanh rên rỉ. Cô giãy dụa khó chịu vẹo thân mình.

“Um... ực” anh hút như đứa trẻ thèm sữa vậy không bao giờ biết đủ.

“Um... a... đừng... liếm nữa... khó chịu... quá.... aaa”

Không thể chịu thêm nữa cô đã ra hết vào mặt anh. Anh ngược mặt lên nhìn cô cười tà mị hôn cô đưa hết cho cô.

“Ngọt không?” Anh hỏi cô hau ngọt tay thì đưa vào dính đầy mật dịch đưa tới trước mặt cô.

Nghe lời nói của anh cô không thể chịu nổi đỏ mặt. “Khó chịu quá”

“Từ... từ rồi em sẽ không khó chịu nữa”

Rời đi đôi môi mềm mại của cô anh ra sức hôn khắp cơ thể cô tạo ra những ấn kí dâu tây hết sức đẹp mắt. Anh ngồi dậy trút đi quần áo trên người mình.

Dem hai chân cô đặt lên vai mình anh rút dương vật đang sưng tím nay giờ ra nhấp nhẹ nhẹ trêu chọc cô.

Um... muôn... cho em”

“Cho em cái gì hả nói đi?” Anh không vội vã cho cô mà trêu chọc cô cứ đưa nhẹ vào rồi rút ra.

“Em... muốn... anh... làm.... ơn... cho e...m” cô khóc lóc cầu xin anh ta.

Nghe câu nói đó của cô anh đưa vào trong. “AAA... ĐAU... ĐAU QUÁ” giọt nước mắt chảy ra từ khóm mắt cô. Anh biết cô đau nhưng anh không thể chờ được.

Khi thấy cô dần dần chấp nhận anh thì anh ra sức lắc mạnh vào tiêu huyệt cô. Anh hôn lên những giọt nước mắt đó. Cả hai cùng ngâm nga ra tiếng.

Cô nắm chặt lấy bờ vai anh đi theo từng nhịp của anh. Hai chân cuốn lấy chân anh.

“A... a... ừ.... a...a” anh liên tiếp đụng chạm vào sâu bên trong cô rồi phun hết tất cả ra bên trong .

Sau cơn cao trào anh vẫn chưa thỏa mãn. Lật người cô lại để hai tay cô bám lên thành giường anh đi vào phía sau cô càn quét. Tiếng rên rỉ của người phụ nữ và tiếng thở dốc của đàn ông vang lên khắp căn phòng.

Cô không thể chịu nổi nên đã bất tỉnh mà khôn biết mình bị anh muốn bao nhiêu lần trong đêm.

Nhưng cô biết sáng mai mình sẽ không thể hoàn chỉnh được .

20. Chương 21

Sáng hôm sau khi mọi người còn đang say giấc thì có một tiếng la vang lên. “A a a”

Thật là sock mà mới tỉnh dậy thì bên cạnh mình là người đàn ông xa lạ còn là một trong những nam chính nữa chứ. Tay của anh ta đặt trên ngực mình, còn ở phía dưới cô cảm thấy có cái gì đang ở trong mình vậy nè. Nó còn đang cử động nữa chứ.

“Chuyện gì thế em yêu” người đàn ông đang ngủ bên cạnh bỗng choàng người dậy kéo cô vào lòng mình.

“Ai... ai là em yêu của anh” cô lắp bắp kinh hãi.

“Em chứ ai, anh đã cho em lần đầu tiên rồi nên em phải chịu trách nhiệm với anh đó” anh chớp chớp mắt với cô.

“Anh.... anh không bị sao chứ. Tôi thấy anh là lạ” có ai nói cho cô biết cái người lúc nào cũng trưng ra cái mặt thanh mà sao bậy giờ lại trở nên vô si thế không.

“Anh có sao đâu” anh nhìn cô không mảnh vải che thân làm anh lại nóng lên nữa rồi. Anh ôm cô chặt hơn.

Nhưng cô lại giãy giụa muốn thoát khỏi sự ôm ấp của anh ta. Thấy phản ứng của anh ta cô đỏ mặt không giám rục rịch nữa.

Thấy biểu hiện của cô anh cười nhẹ. Sau một hồi hai người buông nhau ra đi tắm rửa. Cô sắp hôn mê tới nỗi rồi có ai nói với cô không hai chân run rẩy không thể nhúc nhích được. Còn trên người nữa toàn là những dấu hôn xanh tím không à.

Còn NAM CUNG LÃNH THIÊN đưa cô vào phòng xong tự mình dọn dẹp phòng. Nhìn thấy vết máu trên giường anh mỉm cười vui vẻ. Nhưng khi nhớ tới nay cô lại nằm dưới thân của người khác rên rỉ thì anh không thể chịu nổi cho dù đó là em trai anh cũng vậy.

Sau một hồi bình tâm lại tinh thần, cô cũng đi ra chỉ quần khăn thô anh nhìn xong cũng muốn xịt cả máu mũi luôn. Anh quay người đi che giấu sự thất thoát của mình đi tới ngăn tủ lấy đồ cho cô mặc.

Vì bộ đồ này hở cổ nên cô đành lấy khăn cheoàng trên cổ. Cầm hận nhìn người đàn ông khốn kíp kia nếu không tại anh ta thì sao cô lại phải như vậy chứ.

Không thèm để ý tới ai đó cô xoay người xuống lầu. Không thể đi nhanh được chỉ đi từ từ được thôi. Thấy cô giận anh cũng không nói gì chỉ lắc đầu bất đắc dĩ đi sau cô.

Trong phòng ăn tất cả mọi người đã tới đông đủ ngồi chờ cả 2 người. NAM CUNG HUYỀN HUYỀN là người thấy cô đầu tiên la lên ” CHỊ DÂU”

Câu gọi đó làm mọi người nhìn về phía cô làm cô ngượng ngùng cúi đầu. Bỗng cô bị người bế lên đi về bàn ăn nhưng không được ngồi trên ghế mà phải ngồi trên đùi người nào đó.

“Mọi người khỏe” cô lên tiếng chào hỏi phá vỡ sự yên tĩnh này
Mọi người cũng chào cô rồi nhìn cô với cặp mắt là lạ.
“Chị đâu hôm nay trời nóng lắm hả?” Huyên Huyên hỏi cô làm cô đang uống sữa thì bị sặc
“Khụ... khụ à hôm nay mình thấy trời hơi lạnh” cô há mồm để NAM CUNG LÃNH THIÊN đút cho cô ăn.
“ĂN CƠM ĐI” giọng nói của anh vang lên giúp cho cô bớt xấu hổ cũng không ai hỏi gì hết chỉ nhìn cô cười thoi.
“Mà chị đâu ơi sao cổ chị đỏ vậy?” Câu nói của anh không có tác dụng gì với cô em gái Hương Hương cả.
Câu hỏi đó khiến cô cúi đầu muôn lời lỗi luôn trời ơi mắt mặt chết mất.
Cô véo mạnh vào hông người kia rồi cúi đầu vào ăn. Thấy cô đỏ mặt anh càng vui hơn. Bữa ăn sáng diễn ra với không khí hết sức ái muội cuối cùng cũng kết thúc nếu không chắc cô chết mất thôi. Hazz

21. Chương 22(h-3p)

Tối đó khi ăn tối xong cô vào phòng tắm. Cô tính ngâm nước lạnh để giải được vì cô không thể phạm sai lầm nữa.

“Là... là... la” cô vừa tắm vừa hát nhưng lại không biết cửa phòng đã bị mở ra có 2 chàng trai giống hệt nhau bước vào.

“Sao càng tắm mà mình càng nóng vậy ta hay là do tác dụng của thuốc. Công nhận nó mạnh thật. Ủm... nóng quá” cô tự thử lấy tay an ủi mình nhưng lại càng ham muốn nhiều hơn mà thôi.

Cách cửa phòng tắm mở ra không ngờ họ lại được nhìn thấy cảnh đẹp mê hồn như vậy. CÔ TRƯỜNG NINH đang nằm trong bồn da trắng như tuyết còn những dấu dầu tây đỏ làm máu trong cơ thể họ đang sôi trào lên.

NAM CUNG LÃNH HÀN bước về phía cô tay anh ôm trọn lấy hai bầu ngực của cô. Anh còn có thể nghe thấy tiếng tim đập của cô nữa. Anh nâng cầm cô lên hôn lên môi hồng của cô.

NAM CUNG LÃNH BĂNG cũng không chịu yếu thế đi về phía cô. Tay anh vuốt nhẹ lên thân thể cô, cả 2 người đứng dậy cởi hết đồ trên người ra rồi cả hai ngồi vào trong bồn.

Một người ngồi sau lưng cô còn người kia người trước cô. Họ ra sức trêu đùa cô làm cô không thể chịu nổi nữa, cô mở mắt ra gạt những cánh tay kia đi.

Vừa mở mắt ra là đã thấy hai người họ làm cô sợ hết hồn. Cô đẩy họ ra nhưng không có tác dụng gì hết.

“Ủm... đừng... mà... sao 2 người lại ở đây” đẩy họ ra không được nên cô tính đứng dậy chạy ra.

Nhưng vừa đến cửa thì lại bị kéo lại té vào trong nước.

“Ở đây để giúp em chứ sao” nói xong NAM CUNG LÃNH HÀN hôn cô hai tay anh chạy dọc khắp người cô. “... ông cần... ra ... ngoài đi” cô né tránh nụ hôn của anh. Điều đó khiến anh tức giận hơn nên hôn cô sâu hơn.

Cô không chịu há mồm ra nên anh bấu nhẹ ngực cô. Nên la lên thừa cơ hội đó anh đưa lưỡi vào xuyên qua răng lưỡi cô hút hết tất cả mật ngọt trong đó.

“Em đẹp quá. Anh muốn em ngay bây giờ” NAM CUNG LÃNH BĂNG cầm lấy cự vật của mình nhấp nhẹ vào u cốc của cô nhưng anh lại không đi vào anh muốn cô phải xin anh.

“Bây giờ anh có vào không. Không thì cút đi” anh ta chọc cô tức điên lên mà.

“Em nói đi là em muôn anh thì anh sẽ cho em. Nếu không thì thôi” Lãnh Băng cười nhìn cô.

“Không nói hả?” hai người họ nháy mắt với nhau tiếp tục trêu chọc cô.

“Cho... cho tôi đi” nghe câu nói của cô xong thì xô xuyên qua cô. Cho cô ngồi lên đùi anh vì do áp lực của nước nên khi anh ra vào cô vừa đau vừa sướng.

“A...a...a... chậm... một chút đi”

“A... anh không ngờ em lại tuyệt như vậy đó. Anh sẽ làm cho em dục tiên duch tử” anh ra vào nhanh hơn khiến cô không thể chịu nổi.

Thấy cảnh đó NAM CUNG LÃNH HÀN cầm lấy tay cô bắt cô ngậm của anh.

Sau một hồi cả hai cùng ra trong cô. Họ lần lượt thay phiên nhau suốt đêm trong phòng tắm rồi lại ra tới giường, trên sofa, bàn ghế. Họ bắt cô làm các tư thế cực kỳ xấu hổ.

“Đủ rồi...a.... cho tôi nghỉ đi... mệt quá” cô không thể chịu nổi những trận vui sướng nào nữa

“Sắp tới rồi...a...” anh hét lên một tiếng rồi cả 3 cùng đạt tới cao trào.

Họ đưa cô ra khỏi phòng tắm trên giường cảnh xuân vẫn diễn ra cho tới trời sáng.

22. Chương 23

“Ui... um... đau quá” khi tỉnh dậy cô nhìn hai bên mình là hai người. Người thì ôm cô vào lòng, người gác chân lên người cô.

Mà điều xấu hổ nhất đó chính là có cái tay nắm ngực cô và cái đó đang trong người cô nữa chứ. Nhớ đến cảnh trong phòng tắm tối qua trời ơi cô chỉ muốn đập đầu vào gối chết thôi.

Hai người đàn ông bên cạnh không biết tỉnh dậy lúc nào mà khi nhìn thấy mặt cô họ cười khẽ.

“Cười gì chứ!” Cô thẹn quá thành giận trừng mắt nhìn họ.

“Sao vậy cô bé sao lại đỏ mặt vậy hả? Hay là em muôn nữa” anh quay sang đè cô xuống thân hôn lên môi cô.

“Um... thôi tôi mệt quá đừng mà” khi anh ta buông môi cô ra cô mới nói được một câu.

“Haha nhìn mặt em đáng yêu quá đi mất”

Reng reng tiếng điện thoại reo lên làm cắt đứt 3 người.

“Hi mom có chuyện gì sao?” Mẹ cô gọi cho cô

“Con yêu trưa nay về nhà được không mẹ có chuyện muốn nói”

“Dạ mẹ”

“Hai người đứng lên đi được không mẹ tôi kêu tôi kia” hai cái người này không chịu đứng lên làm cô cũng không thể dậy được. Tức chết cô mà.

“Em muôn bọn này đứng lên cũng được thôi nhưng mà...”

“Hai người muôn gì lẹ đi”

“Chỉ cần em hôn bọn này một cái thôi là được”

Anh ta chưa nói xong thì cô đã quay sang hôn mỗi người một cái rồi chạy như bay vào phòng tắm. Nhìn cảnh cô chạy trốn hai người lắc đầu mỉm cười.

Hai người đứng lên thu dọn lại phòng cho cô rồi bước về phòng mình.

Khi cô về tới nhà thì tất cả mọi người trong gia đình đều đang ngồi trong phòng khách.

Mặt ai cũng nghiêm nghị hết làm cô hết sức tò mò. Mấy người anh của cô cũng đã trở lại hết rồi.

“Con chào mọi người sao hôm nay nhà mình đông đủ quá vậy nè”

“Con ngồi xuống đi có chuyện quan trọng” mẹ cô

“Sắp tới sinh nhật của ông nội con rồi. Sáng nay ba con ông ta gọi cho mẹ muôn 4 đưa con về tham dự và đó là yêu cầu của ông nội con” ông ngoại cô nói.

“Vậy ý của mẹ thì sao?”

“Mẹ nghĩ bạn con nên về vì ông nội bạn con ngày xưa cũng rất tốt với mẹ nên mẹ không muốn làm cho ông ấy buồn”

“Dạ nếu mẹ muốn thì bạn con sẽ tham gia”

“Con xin phép lên phòng a” hai chân cô như sắp nhún ra rồi đó. Cô phải cố gắng đi chầm chậm mới có thể đi được cô hết sức rồi nên lên phòng nghỉ.

“Đợi chút bạn anh cũng lên với em” nhìn thấy cô đi kiểu đó thì bạn anh đã nghỉ rồi. CỐ TRƯỜNG LIỆT đi tới bên cạnh cô bế cô lên kiểu công chúa đưa cô lên phòng, mấy người kia cũng đi theo lên.

TRONG PHÒNG tất cả mấy anh em đều nhìn vào cô chầm chập làm cô nghĩ họ nhìn hết người cô vậy đó.

“Khụ... khụ... mọi người có chuyện gì không?” Thấy lâu quá không có ai lên tiếng nên cô đành phải mở miệng đầu tiên.

“Anh nhớ là mấy hôm nay trời nóng lắm mà sao em lại mặc đồ dài tay ?” CỐ TRƯỜNG HIÊN

“Sao trên người chị có cái gì đó đó vậy?” Nghe câu đó mặt cô hồng triệt để luôn.

“Em đừng bảo là bị muối cắn nha bạn này không tin đâu” CỐ TRƯỜNG PHI

“Thôi mệt quá mọi người muốn hỏi gì hỏi đi”

“Mấy ngày nay em đi đâu?” CỐ TRƯỜNG HẠO

23. Chương 24

Cô kể hết cho bọn họ nghe chuyện xảy ra trong những ngày qua. Kể cả chuyện cô bị trúng thuốc.

“Chết tiệt thật mà” CỐ TRƯỜNG PHI đập bàn.

“Em bình tĩnh một chút đi” CỐ TRƯỜNG HẠO

“Sao mà bình tĩnh được chứ. Được lợi cho mấy tên kia chứ” câu nói đó được cả bọn hưởng ứng gật đầu lia lịa.

“Theo như em nói thì còn đêm nay nữa đúng không?” CỐ TRƯỜNG

“Dạ đúng”

“Vậy chẳng lẽ em ấy tối nay phải qua đó nữa hay sao?” CỐ TRƯỜNG PHONG

“CHÚ GIỜ SAO” CỐ TRƯỜNG Phi

“Thôi chuyện này để bọn anh tính lại sau. Em nghỉ đi bọn anh ra ngoài trước” CỐ TRƯỜNG MINH

“Dạ được nhưng mà em có một chuyện nữa”

“Chuyện gì em nói đi áp a áp úng hoài” CỐ TRƯỜNG LIỆT

“À... à thì em... em chưa có ngừa thai... mấy anh mua thuốc dùm em có được hay không?” Tất cả là tại bọn họ hết. Cô đã khóc lóc cầu xin đừng bắn mà họ không nghe cứ thích bắn sâu vào trong.

Còn bảo cái gì điên khùng kêu cô mau mang thai nữa chứ. Đúng là điên mà, giờ cô không dám nhìn mặt họ nữa nè.

“Nhưng uống thuốc tránh thai nhiều quá không tốt đâu chị. Để em chế thuốc cho chị vậy sẽ tốt hơn” CỐ TRƯỜNG HUY

“Được cảm ơn em nhiều”

TAI PHÒNG CỦA CỐ TRƯỜNG MINH

“Vậy tối nay thì sao anh Minh?”

“Chứ mấy đứa có ý kiến gì không?”

“Em sao vậy Liệt cứ nắm chặt tay hoài vậy. Nay giờ anh thấy em giống như mắt bình tĩnh vậy” vì chơi với nhau từ nhau nên mọi người đều biết Liệt thích Ninh từ nhỏ rồi.

Đã vượt qua cả tình cảm anh em nên khi nghe cô trao thân cho người khác khiến anh rất tức giận. Chỉ muôn trùng phạt cô và giết chết hết những tên kia thôi dù họ có là bạn thân mình.

“Tôi nay em sẽ là người giải” CỐ TRƯỜNG LIỆT.

“Từ bỏ đi Liệt như vậy không được đâu”

“Không cần họ nghĩ gì chỉ cần em thích là được”

“Vậy em có nghĩ cho cảm nhận của em ấy hay không?” CỐ TRƯỜNG HẠO.

“Nhưng khi em nghĩ tới em ấy nằm dưới thân người khác thì em sẽ điên mất. Mọi người nói xem em nên làm sao đây” anh nắm chặt trong tay ly rượu khiến nó bể ra máu chảy đầy xuống sàn.

“Anh bị thương rồi kìa mau băng lại đi” CỐ TRƯỜNG HUY

“Máu chảy không bằng tim anh đang chảy máu đâu”

“Em đồng ý chuyện của anh nhưng có điều kiện anh không được làm em ấy có bầu” Cố trường phi

“Vậy thì được rồi bọn này cũng không ngăn cản nữa”

~%

%%

~~

Tối đó khi đang chuẩn bị lên giường ngủ thì cửa phòng cô bị mở ra. Có một người bước vào không phải ai khác mà là CỐ TRƯỜNG LIỆT

“Có chuyện gì không anh?” Cô mặc áo ngủ ngắn gợi cảm mới được NAM CUNG HUYỀN HUYỀN tặng. Cô không ngờ nó lại sexy đến vậy đang tính đi thay ai ngờ anh Liệt đã bước vào rồi.

Tặng đồ còn nói là cho cô quyền rũ anh trai cô ấy nữa chứ.

Hình ảnh đồ ngủ chỉ mang tính chất minh họa thôi

24. Chương 25

“Anh có chuyện gì không? Sao trễ vậy mà anh chưa nghỉ nữa?”

“Anh... anh muốn nói chuyện với em” CỐ TRƯỜNG LIỆT

“Dạ được anh vào đi”

“Anh tay anh sao mà lại băng bó vậy. Anh sao thế”

“Anh không sao hết chỉ là vết thương ngoài da thôi mà”

Cô kéo anh lên giường, cô thì chỉ lo cầm tay anh xem vết thương. Nhưng lại không biết mình đang mặc đồ ngủ không thể che được vóc dáng lung linh của cô. Mà còn làm cô như tinh linh xinh đẹp vậy.

Không biết có phải là do mắt anh tốt quá hay không mà anh có thể nhìn hết từ trên xuống dưới không xót gì hết.

Anh bỗng kéo mạnh cô làm cô mất thăng bằng té vào lồng ngực của anh. Ngửi thấy mùi thơm trên cơ thể cô làm anh chỉ muốn đè cô dưới thân ngay lập tức.

“Anh...anh sao vậy. Sao ôm em chặt thế”

“Tôi nay anh sẽ giải giúp cho em”

“Không em không muốn như vậy là loạn luân. Em không thể chấp nhận được đâu. Anh về phòng đi coi như hôm nay không có gì xảy ra hết” cô nghe lời anh nói xong thì lập tức nhảy ra khỏi người anh.

Cô đang tính chạy xuống giường nhưng cô cảm thấy cả người mềm nhũn. Không thể cử động được, cả người vô lực. Chẳng lẽ... hèn chi cô không thấy thuốc phát tác.

“Em bị sao vậy nè. Anh làm gì em vậy” cô gào lên

“Chiều thuốc mà em uống có thêm một loại nữa làm cho cả người vô lực. Anh xin lỗi anh biết mình rất hèn hạ nhưng chỉ có cách đó anh mới có được em.”

Anh đứng lên bế cô thả vào giường. Anh đứng lên cởi đồ mình ra, anh làm chậm chạp từ từ. Phải công nhận cô rất đẹp nhất là vóc dáng còn hơn cả siêu mẫu nữa.

Da trắng mịn như em bé, cô giống như ma túy vậy luôn thu hút người khác. Cô khiến cho người khác không thể rời mắt khỏi mình được.

Anh ngồi xuống kế bên cô sờ nhẹ từ dưới chân lên. Tay luồn vào bên trong lớp áo ngủ của cô.

“Anh... đứng như vậy mà... em là em gái anh mà... đứng” nước mắt cô chảy ra. Cô không ngờ anh mình lại có thể đối xử với mình như vậy.

Anh nhìn thấy cô khóc thì tim anh như có hàng trăm hàng ngàn đâm vào tim anh vậy. Anh đau lắm, nhưng nếu không có được cô thì anh sẽ chết mất. Anh yêu thương hôn nhẹ lên những giọt nước mắt của cô.

Anh hôn lên môi cô lúc đầu nhẹ liếm hai cánh môi cô. Sau đó tách hai hàm răng ra nhưng cô lại chống cự không chịu hé ra.

Không thể làm cho cô đau được nên anh chỉ có thể di chuyển tay tới bầu ngực tròn của cô nhéo nhẹ nó. Khiến cô giật cả mình bật thốt lên. Lợi dụng sơ hở đó anh chui lưỡi mình vào.

Lúc đầu là hôn nhẹ nhưng sau đó anh đã đắm chìm trong sự ngọt ngào của cô nên anh hôn mạnh bạo hơn, cuồng dã hơn.

Anh hút hết mật ngọt của cô khiến cô không thể thở nữa thì anh mới lưu luyến thả cô ra để cô hít thở. Thấy khuôn mặt cô trở lại bình thường anh lại bắt đầu hôn tiếp.

Anh cứ hôn nhiều lần như vậy khiến đầu óc cô ngày càng choáng váng. Cô không biết giờ phút này cô phải làm như thế nào nữa.

25. Chương 26(h)

Anh xoa nắn ngực cô bú liếm nó y như là đứa bé thèm sữa mẹ vậy. Anh hôn lên môi cô nhưng cô không chịu mở miệng thế nên anh cắn môi dưới làm coi đau. Lợi dụng lúc đó anh đưa lưỡi vào như con rắn nhổ quết từng kẽ răng của cô tạo nên những sợi chỉ bạc rót xuồng ngực.

Khi thấy cô sắp không thể thở nổi nữa anh mới luyến tiếc thả cô ra. Anh cúi xuống chân cô, cầm bàn chân cô lên đưa tới miệng mình, mút nhẹ từng ngón chân cô. Anh biết cô rất sợ nhột thấy cô run lên.

Lưỡi anh đi chầm chậm lên tới đùi cô liếm nhẹ xung quanh vùng đó. Anh tách 2 chân cô ra xoa nhẹ đám lông mao, rồi ấn nhẹ vào trong. Anh đưa một ngón vào trước sau đó tăng thêm 2-3 ngón.

Cô run lên vì đạt tới cao trào, anh cúi xuống đưa mặt mình vô. Cô muốn ngăn cản anh nhưng không có sức lực chỉ có thể ngâm nga măch kệ anh.

Anh hút dâm dịch tới giọt cuối cùng. Anh đưa của mình vào trong cô. Cô nhăn mặt vì đau
“Đau.... đau.. chậm thôi....”

Cô bé của cô bao chặt lấy anh khiến anh run lên vì sướng.

“Bảo bối em thật tuyệt; bên trong em ám quá. Chắc anh sẽ chết dưới em quá” không thể chờ được nữa anh bắt đầu cử động từ từ chờ cô thích ứng.

Mỗi cái của anh đều đụng tới tử cung của cô tới điểm mãn cảm.

“Ngừng... ngừng lại... em... muốn... đi.... vệ.... sinh....”

“Em ra luôn đi”

Cô không ra mà cố nhịn thấy cô như thế anh càng ra sức trêu chọc cô hơn. Càng ra vào nhanh hơn. Anh ôm cô cắn mút nhẹ lên trên thân thể cô xóa những dấu vết kia đi.

“A..... a..... àm.... a...” anh bỗng nhiên rút ra thì cô cũng ra ướt cả một vùng rộng lớn. Anh lật người cô lại cho 2 tay coi bám lên thành giường.

Anh đi vào phía sau cô tư thế này làm anh có thể đi vào sâu hơn nữa. Bỗng dung anh thay đổi suy nghĩ bọn kia lấy được lần đầu của cô thì anh cũng phải vậy.

Anh nhắm vào động huyệt của cô đi vào từ từ.

“A.... đau... đau quá... đi ra đi.... huhuhu.... em xin ...anh đó...”

“Anh biết đây là lần đầu em nhịn chút là tốt rồi”

“Nhịn... cái đầu... anh....”

Anh không để cô nói nữa đã ngăn chặn lại cái miệng nhỏ nhặt của cô.

“Bành.... bành.... bạch” những tiếng vang dâm mỹ trong phòng khiến cho người ra đỏ mặt tía tai. Anh không buông tha cho cô mặc kệ cô khóc lóc cầu xin thế nào thì anh cũng vậy không chịu bỏ qua cho cô. Cứ mỗi lần khóc là anh lại càm hưng phấn hơn, càng ra sức hơn.

Trên giường là một mảnh ướt nhem sau khi cô hôn mê thì anh đưa cô vào phòng tắm cho cô rồi bế cô sang phòng mình nghỉ. Cuộc chiến dừng lại thì đã là rạng sáng ngày hôm sau rồi.

26. Chương 27

Ánh nắng chiếu sáng cả căn phòng có một đôi trai gái ôm nhau ngủ.

“Um.... ngô.... đau quá” những chuyện xảy ra hôm qua nó cứ như thước phim chậm chậm trong đầu cô.

Không ngờ mình lại có thể như vậy. Cô nhìn người đàn ông đang còn ngủ cạnh mình. Cô không biết phải đối mặt với anh sao nữa. Cô luôn xem anh như anh trai mà kính trọng nhưng giờ.

Trong lúc cô đang suy nghĩ mènh mang thì người kia mở mắt dài lười biếng ra. Anh biết có lẽ cô sẽ khó có thể chấp nhận và sẽ không tha thứ cho mình đâu nhưng anh lại không hối hận về việc đó.

Anh ôm cô vào lòng cô chống cự đẩy anh ra thì anh lại càng ôm chặt hơn nữa. Cô đáng anh, mắng anh nhưng anh vẫn không tránh. Hồi lâu khi mệt cô ôm anh khóc. Những giọt nước mắt của cô như kim đâm vào tim anh vậy đó.

“Anh xin lỗi nhiều lắm nhưng anh không hối hận”

“Em chỉ xem anh là anh trai thôi. Böyle giờ em biết đối mặt sao với cả nhà đây. Anh nói cho em biết đi”

“Cả nhà biết hết cả rồi em đừng lo với lại tối qua người lớn đi chơi hết rồi giờ trong nhà chỉ có anh em tụi mình thôi”

“Em giờ rồi lắm anh hãy cho em thời gian đi”

“Được rồi nhưng anh không muốn chờ quá lâu đâu”

Trong thời gian đó anh chăm sóc cho cô từng ly từng tí từ miếng ăn cho tới giấc ngủ. Cô công nhận anh là người đàn ông tuyệt vời.

Cốc cốc

“Vào đi”

“Ninh nhị anh vô nha!”

“Anh vào đi anh hai”

Anh đi vào đi tới trước mặt cô kéo cô vô lòng. Tối đó 2 anh em nói chuyện gì không có ai biết hơn. Nhưng sang sáng hôm sau cô đã tươi tỉnh hơn hẳn không còn u sầu về những chuyện đã qua nữa.

Đang ăn sáng thì có chuông cửa vang lên. Người tới là mấy anh em nhà Nam Cung.

“Hi chào mọi người” NAM CUNG HUYỀN HUYỀN

“CHÀO”

“Sao mấy người tới đây sớm vậy?” Cố trường hiên

“Có chút việc muốn bàn bạc tụi mình đi lên phòng Minh đi” NAM CUNG LÃNH THIÊN

“OK Công chúa em cứ ăn tiếp đi nhé!” Cả đám con trai đều lên phòng.

“Chán quá à!”

“Có gì làm không?”

“Ngày mốt là tiệc mừng thọ của ông nội mình nên mình đang tính đi mua quần áo đây. Mấy cậu đi chung không?”

“Ok vậy mình sẽ gọi cho mấy người kia nữa”

“Vậy để mình lên nói với mấy anh một tiếng”

“Cốc cốc”

“Vào đi”

“Mấy anh em đi mua sắm đây tối em sẽ về trễ đó”

“Được rồi nhớ mang theo vệ sĩ đi cùng để cầm đồ” CỐ TRƯỜNG HẠO

CỐ ĐI tới hôn má mỗi người một cái rồi đi.

27. Gtnv

ANH CÁ CỐ TRƯỜNG MINH

ANH HAI CỐ TRƯỜNG HIÊN

ANH BA CỐ TRƯỜNG HẠO

ANH TƯ CỐ TRƯỜNG LIỆT

ANH NĂM CỐ TRƯỜNG PHONG

ANH SÁU ANH SINH ĐÔI CỦA CỐ CỐ TRƯỜNG PHI

TIỂU CÔNG CHÚA ĐỨNG THỨ 7 NHÀ HỌ CỐ. CỐ TRƯỜNG NINH

EM TRAI CỐ THỨ 8 CỐ TRƯỜNG HUY.

NAM CUNG LÃNH THIÊN ĐẠI THIẾU GIA

NAM CUNG LÃNH HÀN NHỊ THIẾU

NAM CUNG LÃM BĂNG TAM THIẾU

NAM CUNG HƯƠNG HƯƠNG TỨ TIỂU THU EM GÁI CỦA LÃNH THIÊN

NAM CUNG HUYỀN HUYỀN NGŨ TIỂU THU.

LAM TƯ THÂN PHẬN HẾT SỨC BÍ ẨN

ÂU DƯƠNG MINH NGUYỆT NHỊ TIỂU THU ÂU DƯƠNG GIA

ÂU DƯƠNG ÁNH NGUYỆT TAM TIỂU THU ÂU DƯƠNG GIA. HAI NGƯỜI NÀY LÀ CHỊ EM SINH ĐÔI.

MỘ DUNG THẢO NHI

PHAN BỘI KỲ VÀO TRƯỜNG NHỒ HỌC BỐNG.

LƯU THI THI NỮ CHỦ

28. Chương 28

TRUNG TÂM THƯƠNG MẠI CỐ THỊ là một trong những trung tâm lớn. Được chia làm 6tầng:

Tầng 1 là khu bán đồ trẻ em những cái gì liên quan đến trẻ em thì ở đây đều có.

Tầng 2 là văn phòng phẩm và đồ điện tử- điện thoại,...

Tầng 3 là khu ẩm thực bán những món ăn nhanh, ngon, của các vùng miền, đất nước khác nhau

Tầng 4 là bán đồ cho người lớn, trang sức, mỹ phẩm,...

Tầng 5 là khu vực giải trí có cinema, trò chơi điện tử,

Tầng 6 cũng giống tầng 4 nhưng tầng 6 phải có thẻ thì mới vào được. Thẻ này có thể áp dụng tại tất cả mọi nơi thuộc sở hữu của Cố gia. Mà tầng này chuyên bán hàng chỉ có 102 trên thế giới độc nhất vô nhị.

Những chiếc thẻ trung lưu thì màu vàng, thượng lưu màu đỏ, của tứ đại gia tộc và một số người có tiếng thì màu đen riêng những người trong Cố gia thì lại màu tím.

Cả 6 người hẹn nhau trên tầng 6.

“Ninh đi vô thử bộ này đi đẹp lắm tui nghĩ nó sẽ rất hợp với bà”

“Vậy để tui đi vô thử”

“Cô kia đứng lại bỏ bộ đó xuống. Bốn tiếu thư muôn mau đưa nó cho tôi” cô đang tính đi thay thử thì có giọng nói chua ngoa, đanh đá vang lên.

“Cô ta là LƯU NGỌC THI là đại tiếu thư lưu gia đó. Tính ra trên danh nghĩa cô ta là chị họ của cậu đó” MỘ DUNG THẢO NHI

“Đúng là oan gia ngõ hẹp mà”

“Cô có nghe tôi nói gì không hả?”

“Nếu tôi không muốn thì sao?”

“Tiếu thư xin hãy nhường chiếc váy này lai cho Lưu tiếu thư đi. Người như cô thì sao mà mua được những bộ ở đây chứ.” lén tiến là người nhân viên hôm nay là ngày đầu tiên cô đi làm.

Thường thì tầng này rất khó xin nhưng mợ cô lại làm quản lý. Đáng lẽ mợ cô cũng không chịu nhưng cậu cô đòi ly hôn thì mợ cô mới chịu nên cô mới có thể vô đây làm được.

Cô nghe mợ mình kể Lưu gia là nhà chồng cũ của Cố gia nên khi nghe thấy Lưu tiếu thư nên mới ra nịnh hót mong có thể làm quản lý.

“Cô không biết câu khách hàng là thượng đế hay sao mà lại đỗi xử với khách như vậy. Tôi không hiểu sao mà có người thuê cô lên tầng này nữa” Nam cung Huyền huyên là một người cá tính ngay thẳng nhất là bao che khuyết điểm nên không thể để người khác sỉ nhục bạn còn là chị dâu tương lai được.

“Cô nghĩ mình là ai vậy chứ tôi nhìn 6 người các cô thì tôi biết là các cô làm cave nên mới chảnh vậy đúng không? ”

“Cô đúng là ăn nói vô duyên mà quản lý đâu?” ÂU DƯƠNG ÁNH NGUYỆT

“TÔI THẤY cô nhân viên đó bói rất đúng chứ có sai đâu” lưu Ngọc Thi

“Vậy có xem lại mình chưa đòi người khác mà cứ thích tranh giành của người khác cha mẹ cô không dạy cô hả? Họa từ miệng mà ra đó” Nam Cung Hương Hương

“Cô dám nói ba mẹ tôi hả? Vậy sao ba mẹ cô không dạy cô đừng có đi làm tình nhân của người khác hả?” Nói xong cô ta bay vào tính đánh bọn cô. Còn con nhỏ nhân viên cũng chạy vô giúp nữa chứ.

Tức quá 6 người bay vô luôn đánh cho đỡ tức có bao cát miễn phí mà.

Quản lý chạy ra kêu bảo vệ chặn lại vệ sĩ của cô thấy vậy cũng chạy lên luôn.

“Chuyện gì xảy ra vậy hả?”

“Mợ... mợ ơi bọn họ đánh con...”

Sau khi xem xong đoạn băng ghi hình quản lý quaysang xin lỗi bọn cô. Và hứa sẽ xử lý thích đáng.

“Mợ dám đuổi tôi hả? Mợ có tin là cậu tôi bỏ mợ hay không?”

“Vậy đi tôi cũng không chịu nổi đâu chia tay đi. Đi về nói với cậu cô vậy đó”

Sau khi giải quyết xong cả đám không có hứng thú gì nữa nên về Cố gia chơi. Mua đồ về mở tiệc đồ nướng.

29. Chương 29

“Sao mấy đứa về sớm vậy? Mà sao tóc tai bù xù quá vậy hè?” CỐ TRƯỜNG HIÊN hỏi

“Blaaa.....” cô kể hết cho mọi người nghe

“Được rồi chuyện này anh sẽ xử lý không thể để công chúa chịu uất ức được. Nhất là trong Cố gia thì không thể tha thứ được” mắt 7 anh em họ Cố sắt bén như giết người.

Giờ mình ra vườn nướng đồ ăn thôi nhanh lên.

Sáng sớm trên báo đưa tin Lưu Ngọc Thi tiểu thư Lưu gia sáng nay mới tìm thấy khi đang ngủ với 5 người đàn ông. Còn cô nhân viên kia thì không nhà để về. Cả nhà đều phải ra đường ở.

“Tôi nay có ai đi dự tiệc vậy?”

“Chỉ có tụi mình thôi em gái. Mà mình chỉ đi tặng quà xong rồi về anh chẳng muốn nhìn mặt ông ta gì cả.”
Cố Trường Phi

“Đúng rồi đó chị ở đó có ai quan tâm mình thật lòng đâu” CỐ TRƯỜNG HUY

“Thôi tối nay đi hết đi em muốn xem kịch”

“Được rồi nếu công chúa muốn thì ok. Giờ mình đi học đi” cố trường phong

Tới cổng trường thì mọi người cũng vừa mới tới nên đi chung lên lớp luôn.

Những người trong lớp này đều có nơi đi riêng. Nên sẽ không bị học sinh trong trường bám theo.

“Mọi người xin hãy nghe mình nói hôm nay là ngày mừng thọ của ông mình nên mình mời mọi người đến tham dự. Nếu mọi người đến được thì mình và gia đình sẽ rất vui.” Lưu Thị Thi

“Ok bọn này sẽ đến”

“Ai mời cô đâu mà đi chứ” phan bội kỳ

“Cũng đâu phải tiệc của cậu đâu mà không cho vivi đi chứ!” Âu dương Minh Nguyệt

“Đúng đó Kỳ Kỳ sao cậu lại vậy chứ nếu cậu ấy không đi thì tụi này cũng không đi” Nam Cung Huyền Huyên

“Thôi Kỳ Kỳ có sao đâu càng đông càng vui mà. Ha” Lưu Thị Thi

“Được rồi nể mặt Thi Thi tôi không thèm tính toán với cô.” Phan Bội Kỳ.

“Tôi nay tụi này qua nhà cậu đi chung nha!”

“Ok thôi giờ mình đi về thôi”

Xe của CỐ TRƯỜNG MINH

XE CỦA CỐ TRƯỜNG HIÊN

XE CỦA CỐ TRƯỜNG HẠO

XE CỦA CỐ TRƯỜNG LIỆT

XE CUAT CỐ TRƯỜNG PHONG

XE CỦA CÔ TRƯỜNG PHI

XE CỦA CÔ TRƯỜNG HUY

XE CỦA NAM CUNG LÃNH THIÊN

XE CỦA NAM CUNG LÃNH HÀN

XE CỦA NAM CUNG LÃNH BĂNG

XE CỦA LAM TƯ

11 chiếc xe xuất phát tới biệt thự Lưu gia. Khi tới nơi thì buổi tiệc đã sắp bắt đầu. 11 chiếc xe chạy vào trong sân khiến cho không khí ồn ào náo nhiệt bỗng nhiên im lặng.

Tất cả mọi người đều chạy ra ngoài để xem. Đây là những chiếc xe có hạn trên thế giới không phải ai có tiền là mua được đâu vì thế phải chiêm ngắm chi kĩ mới được.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hac-dao-thien-kim-xuyen-thanh-nu-phu>